

บทที่ 4 ผลการประเมินหลักสูตร

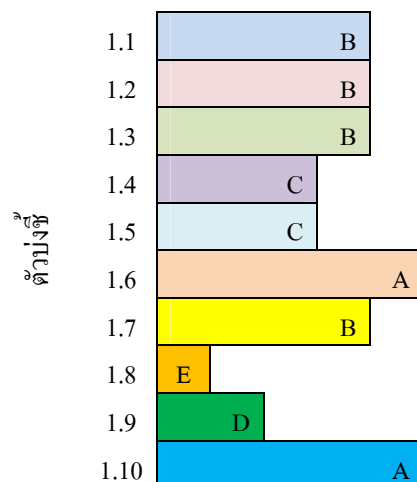
ในการประเมินหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนาศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ได้นำเสนอผลประเมินตามวัตถุประสงค์ในการประเมิน ดังนี้

1. ผลการประเมินบริบทของหลักสูตรและวิเคราะห์หลักสูตร
2. ผลการประเมินปัจจัยนำเข้าของหลักสูตร
3. ผลการประเมินกระบวนการของหลักสูตร
4. ผลการประเมินประสิทธิผลของหลักสูตร

1. ผลการประเมินบริบทของหลักสูตรและวิเคราะห์หลักสูตร : ผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง (C)

การประเมินบริบทของหลักสูตรและวิเคราะห์หลักสูตร โดยผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน พิจารณาจากตัวบ่งชี้ 10 ตัว ประกอบด้วย 1.1 ความสัมพันธ์ระหว่างหลักสูตรกับปณิธาน/วิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัย 1.2 ความสัมพันธ์ระหว่างหลักสูตรกับปณิธาน/ปรัชญา/วิสัยทัศน์ของคณะ 1.3 ความสัมพันธ์ระหว่างหลักสูตรกับความต้องการของประเทศ 1.4 ความสัมพันธ์ระหว่างหลักสูตรกับความต้องการของท้องถิ่นภาคใต้ 1.5 ความก้าวหน้าทันสมัยของหลักสูตรและเนื้อหาสาระของหลักสูตรเมื่อเทียบกับหลักสูตรชั้นนำทั้งในและนอกประเทศ 1.6 ความเหมาะสมของวัตถุประสงค์ของหลักสูตร 1.7 ความสัมพันธ์ระหว่างวัตถุประสงค์ โครงสร้าง เนื้อหาสาระของหลักสูตรและรายวิชา 1.8 การประเมินหลักสูตร 1.9 การปรับปรุงหลักสูตร และ 1.10 สารสนเทศเกี่ยวกับหลักสูตร ผลการประเมินบริบทและวิเคราะห์หลักสูตร ได้นำเสนอในแผนภาพที่ 1 ดังนี้

แผนภาพที่ 1 การประเมินบริบทของหลักสูตรและวิเคราะห์หลักสูตร พิจารณาจากตัวบ่งชี้ 10 ตัว

	1.1 ความสัมพันธ์ระหว่างหลักสูตรกับปณิธาน/วิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัย
	1.2 ความสัมพันธ์ระหว่างหลักสูตรกับปณิธาน/ปรัชญา/วิสัยทัศน์ของคณะ
	1.3 ความสัมพันธ์ระหว่างหลักสูตรกับความต้องการของประเทศ
	1.4 ความสัมพันธ์ระหว่างหลักสูตรกับความต้องการของท้องถิ่นภาคใต้
	1.5 ความก้าวหน้าทันสมัยของหลักสูตรและเนื้อหาสาระของหลักสูตรเมื่อเทียบกับหลักสูตรชั้นนำทั้งในและนอกประเทศ
	1.6 ความเหมาะสมของวัตถุประสงค์ของหลักสูตร
	1.7 ความสัมพันธ์ระหว่างวัตถุประสงค์ โครงสร้าง เนื้อหาสาระของหลักสูตรและรายวิชา
	1.8 การประเมินหลักสูตร
	1.9 การปรับปรุงหลักสูตร
	1.10 สารสนเทศเกี่ยวกับหลักสูตร

สิ่งที่มุ่งประเมิน 1 หลักสูตร : ผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง (C)

1.1 ความสัมพันธ์ระหว่างหลักสูตรกับปณิธาน/วิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัยอยู่ในระดับมาก (B)

ปณิธานของมหาวิทยาลัยเน้นให้ถือประโยชน์ส่วนตัวเป็นที่สอง ประโยชน์ของเพื่อนมนุษย์เป็นกิจที่หนึ่ง และมุ่งที่จะเป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำในภูมิภาค ที่ผลิตบัณฑิต บริการวิชาการ และทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม โดยมีภารกิจวิจัยเป็นฐาน และเลือกเป็นผู้นำทางวิชาการในบางสาขา

ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่าหลักสูตรมีความสัมพันธ์กับปณิธานและวิสัยทัศน์ของสถาบันในระดับมาก ที่มุ่งให้นักศึกษาและบัณฑิตที่จบการศึกษาเป็นคนดี คนเก่ง และมีคุณธรรม ตลอดจนความเสียสละ ทำงานเพื่อสังคม การเรียนรายวิชาสังคมวิทยา มานุษยวิทยาเบื้องต้น เป็นประโยชน์ในการสร้างสำนึกเกี่ยวกับส่วนรวมและมีข้อเสนอแนะว่าควรเพิ่มรายวิชาที่เกี่ยวกับการพัฒนาทางด้านจิตใจของนักพัฒนาสังคม

สรุปได้ว่า ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันว่าหลักสูตรมีความสอดคล้องกับปณิธาน/วิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัยในระดับมาก (B)

1.2 ความสัมพันธ์ระหว่างหลักสูตรกับปณิธาน/ปรัชญา/วิสัยทัศน์ของคณะอยู่ในระดับมาก (B)

ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่าหลักสูตรมีความสัมพันธ์กับปณิธาน/ปรัชญา/วิสัยทัศน์ ของคณะในระดับมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนของ การสร้างองค์ความรู้และการผลิตบัณฑิต และมีข้อเสนอแนะในส่วน ของพลังสร้างสรรค์ในการพัฒนาท้องถิ่น ภูมิภาคและมุ่งสู่ความเป็นสากล คือ ควรให้ความสำคัญทางด้าน ความสัมพันธ์ระหว่างเหตุผลของการปรับปรุงหลักสูตรกับวิสัยทัศน์ เน้นองค์ความรู้ของท้องถิ่นทางด้าน วัฒนธรรมและองค์ความรู้ทางด้านข้อมูลข่าวสารและเทคโนโลยีที่เหมาะสม เพื่อการพัฒนาสู่ความเป็นสากล

ที่เรียกว่า ชุมชนแห่งการเรียนรู้และการพัฒนา รายวิชาที่ควรให้นักศึกษาได้เรียนเป็นวิชาเอกเลือก ได้แก่ วิชา 428-435 การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาสังคม และวิชาเลือกเสรี ได้แก่ 428-493 การพัฒนาสังคมมุสลิม และรายวิชา 428-418 การศึกษาอิสระ ควรกำหนดหน่วยกิตสำหรับฝึกปฏิบัติด้วย

สรุปได้ว่า ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันว่าหลักสูตรมีความสอดคล้องกับปณิธาน/ปรัชญา/วิสัยทัศน์ของคณะในระดับมาก (B)

1.3 ความสัมพันธ์ระหว่างหลักสูตรกับความต้องการของประเทศอยู่ในระดับมาก (B)

ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่าหลักสูตรมีความสัมพันธ์กับความต้องการของประเทศในระดับมาก และมีความเห็นว่าปัจจุบันบัณฑิตที่เรียนจบทางด้านการศึกษาสังคมมีโอกาสทำงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมากขึ้น เพราะมีความรู้ความสามารถในการเข้าถึง เข้าใจและพัฒนา ร่วมกับท้องถิ่นและสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ของคณะ เพราะฉะนั้นบัณฑิตที่มีคุณภาพ มีคุณธรรม จะมีโอกาสปฏิบัติงานให้หน่วยงานยอมรับ และเห็นความสำคัญในการใช้บัณฑิตมากขึ้น รายวิชาที่เป็นประโยชน์ในการสร้าง ความเข้าใจแก่นักศึกษาในระดับกว้างและมีความรู้พื้นฐานในการสมัครเข้ารับราชการ ได้แก่ วิชา 428-420 ทฤษฎีการพัฒนาสังคม 428-437 การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และวิชา 427-304 การเปลี่ยนแปลงทางสังคม นอกจากนี้ควรเน้นเรื่องการพัฒนาสังคมเมือง และปัญหาของสังคมเมืองให้มากขึ้น และมีข้อเสนอแนะในส่วนของรายวิชาที่ควรเพิ่ม ได้แก่ รายวิชาทางการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

สรุปได้ว่า ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันว่าหลักสูตรมีความสอดคล้องกับความต้องการของประเทศในระดับมาก (B)

1.4 ความสัมพันธ์ระหว่างหลักสูตรกับความต้องการของท้องถิ่นภาคใต้อยู่ในระดับปานกลาง (C)

ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่าหลักสูตรมีความสัมพันธ์กับความต้องการของท้องถิ่นภาคใต้ในระดับมาก 1 ท่าน และระดับปานกลาง 2 ท่าน โดยมีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะดังนี้

ภาคใต้มีลักษณะและวัฒนธรรมท้องถิ่นเฉพาะ หลักสูตรอาจไม่เน้นความเป็นสากลอย่างเดียว เพราะความแปลกแยกทางวิชาการท้องถิ่นกับวัฒนธรรมตะวันตก อาจก่อให้เกิดความขัดแย้ง เพราะอยู่บนพื้นฐานของความเชื่อ ความศรัทธา ปรัชญาและรากเหง้าที่แตกต่างกัน โดยเฉพาะวิชาทางด้านวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น ความเป็นกลุ่มก้อนของวิชาและสาระสำคัญ อาจต้องจัดระบบใหม่และ บูรณาการศาสตร์ให้เกิดองค์ความรู้ที่เชื่อมโยงกัน

ควรบูรณาการแนวคิดและทฤษฎีร่วมกันในเนื้อหาของรายวิชาที่ใกล้เคียงกัน

ควรปรับรายวิชาเลือกเสรี 428-493 การพัฒนาสังคมมุสลิม ให้เป็นวิชาเอกเลือก เพื่อให้นักศึกษาได้มีโอกาสเรียนมากขึ้น

ควรเพิ่มรายวิชา การพัฒนาเศรษฐกิจการเมืองภาคใต้ หรือ นิเวศวิทยาภาคใต้ ซึ่งมีลักษณะเฉพาะมากขึ้น

ควรเน้นให้นักศึกษาทำรายงานพิเศษเกี่ยวกับปัญหาการพัฒนาภาคใต้ ในลักษณะวิชาสัมมนา หรือวิชาการศึกษาอิสระ

สรุปได้ว่า ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันว่าหลักสูตรมีความสอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่นภาคใต้ในระดับปานกลาง (C)

1.5 ความก้าวหน้าทันสมัยของหลักสูตรและเนื้อหาสาระของหลักสูตรเมื่อเทียบกับหลักสูตรชั้นนำ ทั้งในและนอกประเทศอยู่ในระดับใกล้เคียงกับมหาวิทยาลัยทั่วไป (C)

ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่าหลักสูตรและเนื้อหาสาระของหลักสูตร มีความก้าวหน้าทันสมัยเมื่อเทียบกับหลักสูตรชั้นนำ อยู่ในระดับใกล้เคียงกับมหาวิทยาลัยทั่วไป คือ หลักสูตรประกอบด้วยหลักการ 3 ประการ คือ 1) ส่วนที่เป็นความคิดรวบยอดและทฤษฎี 2) ส่วนที่เป็นระเบียบวิธีหรือวิธีการ 3) ส่วนที่เป็นการประยุกต์ใช้หรือการนำไปใช้ และมีข้อเสนอแนะดังนี้

ควรบูรณาการเนื้อหาวิชา โดยลดความซ้ำซ้อนของเนื้อหาระหว่างรายวิชาหรือจำนวนรายวิชา Resolution and Peace Building วิชาการสื่อสารเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น (รวมถึงภาษาท้องถิ่น) และวิชาที่เกี่ยวข้องกับ Micro Development เช่น แนวคิด หลักการและกระบวนการพัฒนาชุมชน การพัฒนาชุมชนชนบทและเมืองเปรียบเทียบ

ควรสร้างเอกลักษณ์ของหลักสูตร ให้สอดคล้องกับสังคมภาคใต้ หรืออาจจะสร้างแนวทางในการเน้นเนื้อหาไปในแนวทางใดแนวทางหนึ่งโดยเฉพาะให้นักศึกษาเลือกเรียน

ควรให้ความสนใจกับทฤษฎีสังคมวิทยา มานุษยวิทยา เพิ่มเติมจากปรัชญาเบื้องต้น หรือสังคมวิทยา/มานุษยวิทยาเบื้องต้น เพราะวิชาทฤษฎีจะสร้างมติเชิงลึกในการพัฒนาวิคิดได้ดีกว่าวิชาเบื้องต้น

สรุปได้ว่า ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันว่าหลักสูตรและเนื้อหาสาระของหลักสูตร มีความก้าวหน้าทันสมัยเมื่อเทียบกับหลักสูตรชั้นนำ อยู่ในระดับใกล้เคียงกับมหาวิทยาลัยทั่วไป (C)

1.6 ความเหมาะสมของวัตถุประสงค์ของหลักสูตรอยู่ในระดับมากที่สุด (A)

การพิจารณาความเหมาะสมของวัตถุประสงค์ของหลักสูตร พิจารณาจากลักษณะข้อ 5 ข้อ ดังนี้

1.6.1) วัตถุประสงค์เข้าใจชัดเจน 1.6.2) วัตถุประสงค์สอดคล้องกับภารกิจของคณะ 1.6.3) วัตถุประสงค์ของหลักสูตรตอบสนองต่อนักศึกษาและสังคม 1.6.4) การจัดหลักสูตรสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ 1.6.5) มีคุณภาพระหว่างเนื้อหาความรู้ทั่วไปกับเนื้อหาความรู้เฉพาะทาง

1.6.1 วัตถุประสงค์เข้าใจชัดเจน

ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่าหลักสูตรมีวัตถุประสงค์เข้าใจชัดเจน โดยมีความเห็นและข้อเสนอแนะดังนี้

วัตถุประสงค์ของหลักสูตร ผ่านมาตั้ง 9 ปี เกือบ 10 ปี ควรร่าง/ปรึกษาหารือร่วมกันอีกครั้ง คิดว่ามีอะไรที่ทำให้ต้องแสดงความคิดเห็นกันพอสมควร

1.6.2 วัตถุประสงค์สอดคล้องกับภารกิจของคณะ

ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่าหลักสูตรมีวัตถุประสงค์สอดคล้องกับภารกิจของคณะ โดยมีความเห็นและข้อเสนอแนะดังนี้

วัตถุประสงค์ต้องสอดคล้องกับปรัชญาและหลักการ เหตุผลของหลักสูตร น่าจะพูดว่า ปรัชญาของหลักสูตรคืออะไร และเขียนหลักการและเหตุผลให้ครอบคลุมสาระสำคัญที่เกี่ยวข้องให้มากกว่านี้ เนื่องจากวัตถุประสงค์จะนำไปสู่การกำหนดตัวชี้วัด เพื่อติดตามและประเมินผลหลักสูตร

สรุปได้ว่า ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่าหลักสูตรมีวัตถุประสงค์สอดคล้องกับภารกิจของคณะ

1.6.3 วัตถุประสงค์ของหลักสูตรตอบสนองต่อนักศึกษาและสังคม

ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่าหลักสูตรมีวัตถุประสงค์ตอบสนองต่อนักศึกษาและสังคม โดยมีความเห็นและข้อเสนอแนะดังนี้

การร่างหลักสูตรบางครั้งคำนึงความเป็นวิชาการในแต่ละสาขาวิชามากเกินไป ทำให้หลักสูตรไม่เป็นสหวิทยาการ ควรคำนึงถึงความต้องการของนักศึกษาและปัญหาสังคม ข้อเสนอ และข้อปฏิบัติใหม่เพื่อการพัฒนาสังคม

สรุปได้ว่า ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่าหลักสูตรมีวัตถุประสงค์ของหลักสูตรตอบสนองต่อนักศึกษาและสังคม

1.6.4 การจัดหลักสูตรสอดคล้องกับวัตถุประสงค์

ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่าการจัดหลักสูตรสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ โดยมีความเห็นและข้อเสนอแนะ ดังนี้

ถ้าสามารถกำหนดว่ารายวิชาใดบ้างตอบสนองวัตถุประสงค์ข้อใดเป็นหลักก็จะทำให้การจัดการหลักสูตรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและสามารถวิเคราะห์จุดอ่อน จุดแข็งของหลักสูตรได้เป็นรูปธรรมมากขึ้น

การจัดหลักสูตรมีลักษณะกว้างในปี 1-2 และเน้นการพัฒนาสังคมในปี 3-4 ถือว่ามีความเหมาะสมดี เพราะนักศึกษาปี 3-4 จะมีศักยภาพในการวิเคราะห์ได้ดี

ควรเพิ่มเนื้อหาการฝึกปฏิบัติให้มากขึ้น โดยกำหนดเป็นหน่วยกิตปฏิบัติการในรายวิชา เช่น วิชา 428-435 ระเบียบวิธีวิจัยในการพัฒนาสังคม และเพิ่มรายวิชา การปฏิบัติการพัฒนาสังคมในชุมชนเพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ข้อ 1

สรุปได้ว่า ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่าการจัดหลักสูตรสอดคล้องกับวัตถุประสงค์

1.6.5 มีคุณภาพระหว่างเนื้อหาความรู้ทั่วไปกับเนื้อหาความรู้เฉพาะทาง

ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่าหลักสูตรมีคุณภาพ ระหว่างเนื้อหาความรู้ทั่วไปกับเนื้อหาความรู้เฉพาะทาง โดยมีความเห็นและมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

การจัดหลักสูตรมีลักษณะกว้างในปี 1-2 และเน้นการพัฒนาสังคมในปี 3-4 ถือว่ามีความเหมาะสมดี เพราะนักศึกษาปี 3-4 จะมีศักยภาพในการวิเคราะห์ได้ดี

หลักสูตรควรประกอบไปด้วยองค์ประกอบ 3 ประการ คือ

1. Concepts and Theories ข้อนี้เกี่ยวข้องกับแนวคิดและทฤษฎี มีรายวิชาใดบ้างที่ควรมีและจำเป็นอย่างแท้จริง

2. Methodology ข้อนี้เกี่ยวข้องกับเทคนิค วิธีการ เครื่องมือ ยุทธศาสตร์ใด

3. Application วิชาที่เกี่ยวข้องกับการประยุกต์ใช้ การนำไปใช้ มีรายวิชาใดบ้าง เป็นข้อที่เน้นภาคปฏิบัติ กรณีศึกษา เช่น การพัฒนาการของชุมชนไม้เรียง รัฐวิสาหกิจชุมชน (ของชาวบ้าน) อย่างแท้จริงเป็นอย่างไร

สรุปได้ว่า ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่าหลักสูตรมีคุณภาพระหว่างเนื้อหาความรู้ทั่วไปกับเนื้อหาความรู้เฉพาะทาง

1.7 ความสัมพันธ์ระหว่างวัตถุประสงค์ โครงสร้าง เนื้อหาสาระของหลักสูตร และรายวิชา

ความสัมพันธ์กันอยู่ในระดับมาก (B)

ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่าวัตถุประสงค์ โครงสร้าง เนื้อหาสาระของหลักสูตร และรายวิชา มีความสัมพันธ์กันอยู่ในระดับดี และมีข้อเสนอแนะดังนี้

ด้านวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ข้อ 5.2 เพื่อผลิตบัณฑิตที่สามารถทำงานในหน่วยงานพัฒนาสังคม และข้อ 5.3 ผลิตบัณฑิตที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน ทั้งในภาคราชการและธุรกิจ หรือประกอบอาชีพอิสระ ซึ่งเป็นลักษณะงานที่แตกต่างกัน ดังนั้น น่าจะได้มีการจัดกลุ่มกระบวนวิชาเลือก หรือให้คำแนะนำนักศึกษาให้เลือกระบวนวิชาเลือกที่จะเป็นประโยชน์ต่อสายงานที่นักศึกษาสนใจ

ด้านโครงสร้างของหลักสูตร ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่า โครงสร้างของหลักสูตรมีความเหมาะสม และมีข้อเสนอแนะดังนี้

กลุ่มวิชาเลือก ควรจัดรายวิชาที่เป็น 2 หน่วยกิตบ้าง เพราะรายวิชาทั้งหมด รายวิชาละ 3 หน่วยกิต แต่กำหนดให้ต้องเรียน 16 หน่วยกิต ซึ่งไม่น่าจะจัดได้

รายวิชา 428-318 กฎหมายเบ็ดเตล็ด น่าจะปรับเป็นกฎหมายที่เกี่ยวกับการพัฒนาสังคม และน่าจะอยู่กลุ่มวิชาเอกบังคับมากกว่ากลุ่มวิชาเอกเลือก

วิชา 427-312 สังคมวิทยาเมือง และ 427-413 สังคมวิทยาชนบท น่าจะเป็นวิชาเอกบังคับ และใช้แทนรายวิชา 427-102 สังคมวิทยาเบื้องต้น เพื่อให้ให้นักศึกษามีความเข้าใจความเป็นสังคมเมือง และสังคมชนบทลึกซึ้งมากขึ้น

รายวิชาที่ซ้ำซ้อน ควรบูรณาการเข้าด้วยกัน และเพิ่มรายวิชาใหม่ที่เป็นต่อการนำไปใช้ในการพัฒนาสังคมและเพิ่มรายวิชาที่นักศึกษาควรเรียนรู้มากขึ้น

ด้านเนื้อหาสาระของหลักสูตร มีความครอบคลุมและสามารถนำไปใช้ในระดับดี คือ ฝึกให้นักศึกษามีการแบ่งสรรความคิด วิเคราะห์ความคิดมากขึ้น รวมถึงการให้นักศึกษามีความรู้ความสามารถในการใช้เครื่องมือต่างๆ ในการพัฒนาสังคม ซึ่งส่วนนี้เรียกว่า เป็นส่วนของวิธีการของหลักสูตร ซึ่งมีเอกสารและตำราเขียนเกี่ยวกับเรื่องนี้มากพอสมควร

รายวิชาในกลุ่มวิชาแกนที่น่าสนใจ คือ 411-201 การอ่านและเขียนเชิงวิชาการ (เพื่อการพัฒนา) และรายวิชา 417-204 บทอ่านภาษาอังกฤษในสาขาสังคมศาสตร์

บางรายวิชามีเนื้อหาซ้ำซ้อนกัน เช่น วิชา 427-304 วิชา 428-211 วิชา 428-392 วิชา 428-411 และวิชา 428-441

เนื้อหาสาระของหลักสูตรเน้นวิชาเบื้องต้นในปี 1-2 และเน้นวิชาด้านพัฒนาสังคม ในปี 3-4 เป็นข้อดีอยู่แล้ว เพราะศักยภาพในการวิเคราะห์ของนักศึกษา ในปี 3-4 ดีกว่าในปี 1-2

สรุปได้ว่า ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่าวัตถุประสงค์ โครงสร้าง เนื้อหาสาระของหลักสูตร และรายวิชามีความสัมพันธ์กันอยู่ในระดับดี

1.8 การประเมินหลักสูตร อยู่ในระดับน้อยที่สุด (E)

ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่า หลักสูตรจะต้องมีการประเมินภายใน 5 ปี จากเอกสารความเป็นมา และขั้นตอนการเปิดหลักสูตร พ.ศ. 2539 เป็นระยะเวลามากกว่า 9 ปี ยังไม่มีการประเมินหลักสูตร ควรต้องปรับปรุง

สรุปได้ว่า การประเมินหลักสูตรมีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อยที่สุด (E)

1.9 การปรับปรุงหลักสูตร อยู่ในระดับน้อย (D)

จากเอกสารความเป็นมาและการเปิดหลักสูตร พบว่าหลักสูตรได้รับความเห็นชอบจากทบวงมหาวิทยาลัยเมื่อปี 2539 ตามนโยบายของทบวงมหาวิทยาลัยกำหนดให้มีการปรับปรุงหลักสูตรทุกๆ 5 ปี และสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาก็ได้กำหนดเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2548 ให้มีการปรับปรุงหลักสูตรทุกๆ 5 ปี เช่นเดียวกัน เพื่อให้หลักสูตรมีความทันสมัย เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจ สังคม และตรงกับความต้องการของตลาดและแรงงาน แต่หลักสูตรสาขาวิชาพัฒนาสังคม ใช้มาถึง 11 ปี ยังไม่ได้มีการปรับปรุง

สรุปได้ว่า การปรับปรุงหลักสูตรสาขาวิชาพัฒนาสังคมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อย (D)

1.10 สารสนเทศเกี่ยวกับหลักสูตร อยู่ในระดับมากที่สุด (A)

จากเอกสารข้อมูลประกอบการประเมินหลักสูตร เอกสารแผนผังการประชาสัมพันธ์หลักสูตร เอกสารคู่มือนักศึกษา คู่มือหลักสูตร พบว่า มีเอกสารสารสนเทศเกี่ยวกับหลักสูตร 4 ข้อ คือ 1) มีการประชาสัมพันธ์หลักสูตร 2) มีคู่มือหลักสูตรและการลงทะเบียน 3) มีหลักเกณฑ์และวิธีการเทียบโอนรายวิชา ในหลักสูตร 4) มีแผนการศึกษา เป็นรายภาคการศึกษา/ปีการศึกษา

สรุปได้ว่า สารสนเทศเกี่ยวกับหลักสูตร มีเอกสารทั้งหมด 4 ข้อ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด (A)

ข้อคิดเห็นอื่นๆ เกี่ยวกับหลักสูตรของผู้เชี่ยวชาญ

คุณลักษณะหรือคุณสมบัติเด่นของบัณฑิต

ผู้เชี่ยวชาญเห็นว่าบัณฑิตจากหลักสูตรควรมีคุณลักษณะหรือ คุณสมบัติเด่น ดังนี้

1. มีความเข้าใจปัญหาในภาคใต้ เข้าใจนโยบายการพัฒนาประเทศ
2. สามารถวิเคราะห์ความถักถัก/ไม่สอดคล้อง หรืออุปสรรคในการประสานนโยบายระหว่างระดับประเทศกับความต้องการของท้องถิ่น

3. มีคุณธรรม มีความยุติธรรม ให้ความสำคัญกับความเสมอภาค มีความจริงใจและมีความรับผิดชอบ

4. คณะควรผลิตบัณฑิตให้เป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง เป็นผู้ส่งเสริม สนับสนุนการเปลี่ยนแปลง

การพัฒนาสังคมได้

ผู้เชี่ยวชาญได้ให้ข้อคิดเกี่ยวกับคุณลักษณะหรือคุณสมบัติเด่นของบัณฑิต ดังนี้

คุณลักษณะและคุณสมบัติของนักพัฒนาสังคมที่ดีคือ การเป็นนักพัฒนา นักปฏิบัติ (Social Practitioner) นักวิจัยชุมชน/สังคม (Social Research) นักบูรณาการ/นักประสานงาน (Social Skill) นักคิด นักเขียน นักฝึกอบรม (นักคิดเชิงระบบ System thinker นักวิจารณ์ (การพัฒนาสังคม) Social Academic หรือ เป็น Professional scholar)

ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงหลักสูตรของผู้เชี่ยวชาญ

ผู้เชี่ยวชาญมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร โครงสร้างของหลักสูตร การจัดการหลักสูตรและรายวิชา การบริหารหลักสูตรและการเรียนการสอน และข้อเสนอแนะอื่นๆ ดังนี้

วัตถุประสงค์ของหลักสูตร

วัตถุประสงค์เขียนไว้ดีแล้ว แต่ปัญหาสำคัญ หลักสูตร เนื้อหาวิชา รายวิชาใดบ้างที่จะทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ อาจจะเพิ่มว่า มีความเข้าใจในปัญหาภาคใต้

โครงสร้างของหลักสูตร (เช่น การจัดสาขาวิชาเอก การจัดหมวดวิชาพื้นฐาน/บังคับ/เอก/เลือก)

1. หมวดวิชาเฉพาะ (วิชาแกน/วิชาเอก) ถือเป็นหัวใจสำคัญของหลักสูตร เป็นองค์ความรู้และสาระสำคัญเกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร และการพัฒนาสังคมมากน้อยแค่ไหนในหมวดวิชาเอก น่าจะมีรายวิชา แนวคิดและทฤษฎีการพัฒนาสังคม (ส่วนทฤษฎีนำทฤษฎีของศาสตร์อื่นที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชามาประยุกต์ใช้ เพราะฉะนั้นพัฒนาสังคมจึงเป็นสังคมศาสตร์ประยุกต์ เช่น วิชา 428-420 น่าจะชื่อว่า แนวคิดและทฤษฎีการพัฒนาสังคม นอกจากนี้อาจจัดลำดับวิชาในการเรียนก่อน-หลัง และต่อเนื่องจะเป็นประโยชน์กับนักศึกษามาก วิชา 428-431 เทคนิคและกลวิธีในการพัฒนาสังคม เน้นทางด้านวิธีการของหลักสูตรเป็นวิชาที่สำคัญ อาจเพิ่มวิชาที่เกี่ยวข้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาสังคม หรือเขียนเพิ่มใหม่ไว้ใน Course Description

2. มีวิชา 428-493 การพัฒนาสังคมมุสลิม เป็นวิชาเอกเลือก/วิชาบังคับ

3. การจัดการหลักสูตรและรายวิชา (เช่น ควรจัดหรือเพิ่มเติมรายวิชาใด ควรจัดลำดับวิชาอย่างไร)

4. มีรายวิชาที่น่าสนใจหลายวิชา แต่บางรายวิชาควรบูรรวม แล้วเขียน Course Description ใหม่ หรือบางรายวิชาควรปรับปรุง Course Description ให้ทันสมัย และตรงกับศาสตร์และศิลป์ของสาขาวิชานั้น

5. วิชาที่ควรเพิ่มในส่วนที่เป็นการประยุกต์ใช้ คือวิชาสันติศึกษากับการพัฒนา (Peace Studies and Development) หรือ (Conflict Resolution and Peace Building) การสื่อสารเพื่อการพัฒนาสังคม การศึกษากับพัฒนาสังคม สาธารณสุขมูลฐานกับการพัฒนาสังคม และวิชาเหล่านี้ควรอยู่ในหมวดวิชาเอกเลือก

6. ควรเพิ่มรายวิชา การฝึกงานด้านการพัฒนาสังคม จำนวน 6 หน่วยกิต และรายวิชาทางด้านการพัฒนาจริยธรรมนักพัฒนา

7. รายวิชาที่ควรพิจารณาเพิ่มเติมในหลักสูตรคือ การพัฒนาองค์กรและเครือข่ายชุมชน การบริหารและการจัดการโครงการพัฒนา และยุทธศาสตร์และการวางแผนพัฒนาสังคม

การบริหารหลักสูตรและการเรียนการสอน (เช่น การคัดเลือกนักศึกษา การสอบ comprehensive วิทยานิพนธ์/ภาคนิพนธ์/สารนิพนธ์)

การคัดเลือกนักเรียนเพื่อเข้าศึกษาจากหมู่บ้านหรือชุมชนที่มีความสนใจและมีคุณลักษณะที่ดี อาจให้โควตารุ่นละ 5 คน หรือมากกว่านี้

การสอบ Comprehensive และทำภาคนิพนธ์หรือสารนิพนธ์ (Mini-thesis Writing) จะช่วยประกันคุณภาพการศึกษาให้นักศึกษาได้ตีประเด็นหนึ่ง หลังจากเรียนรายวิชาต่างๆ มาเกือบครบหลักสูตร นักศึกษานำเอาความรู้ไปประยุกต์ใช้หรือมีองค์ความรู้ใหม่ๆ จึงควรเน้นวิชาสัมมนา เพื่อนำไปสู่การทำภาคนิพนธ์ หรือสารนิพนธ์

ข้อเสนอแนะ อื่นๆ

ควรศึกษาข้อมูลจากผลงานวิจัยทางด้านการพัฒนาชุมชน/สังคม รวมทั้งบทเรียนจากการพัฒนาจากภาคประชาชน (องค์กรชาวบ้าน) และภาคเอกชน (NGO) เพราะจะเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงหลักสูตร

สรุปการประเมินบริบทของหลักสูตรและวิเคราะห์หลักสูตร

ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่า การประเมินบริบทของหลักสูตรและวิเคราะห์หลักสูตรในภาพรวม มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง (C)

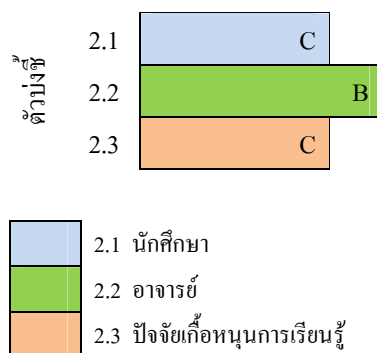
1. ความสัมพันธ์ระหว่างหลักสูตรกับปณิธาน/วิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัยอยู่ในระดับมาก (B)
2. ความสัมพันธ์ระหว่างหลักสูตรกับปณิธานของคณะอยู่ในระดับมาก (B)
3. ความสัมพันธ์ระหว่างหลักสูตรกับความต้องการของประเทศอยู่ในระดับมาก (B)
4. ความสัมพันธ์ระหว่างหลักสูตรกับความต้องการของท้องถิ่นภาคใต้อยู่ในระดับปานกลาง (C)
5. ความก้าวหน้าทันสมัยของหลักสูตรและเนื้อหาสาระของหลักสูตรอยู่ในระดับปานกลาง (C)
6. ความเหมาะสมของวัตถุประสงค์ของหลักสูตร อยู่ในระดับมากที่สุด (A)

7. ความสัมพันธ์ระหว่างวัตถุประสงค์ โครงสร้าง เนื้อหาสาระของหลักสูตรและรายวิชา อยู่ในระดับมาก (B)
8. การประเมินหลักสูตรอยู่ในระดับน้อยที่สุด (E)
9. ปรับปรุงหลักสูตรอยู่ในระดับน้อย (D)
10. สารสนเทศเกี่ยวกับหลักสูตรอยู่ในระดับมากที่สุด (A)

2. ผลการประเมินปัจจัยนำเข้าของหลักสูตร : ผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง (C)

การประเมินปัจจัยนำเข้าของหลักสูตร พิจารณาจากตัวบ่งชี้ 3 ด้าน คือ 2.1 นักศึกษา 2.2 อาจารย์ และ 2.3 ปัจจัยเกื้อหนุนการเรียนรู้ ผลการประเมินปัจจัยนำเข้าของหลักสูตร ได้นำเสนอในแผนภาพที่ 2 ดังนี้

แผนภาพที่ 2 การประเมินปัจจัยนำเข้าของหลักสูตร พิจารณาจากตัวบ่งชี้ 3 ตัว

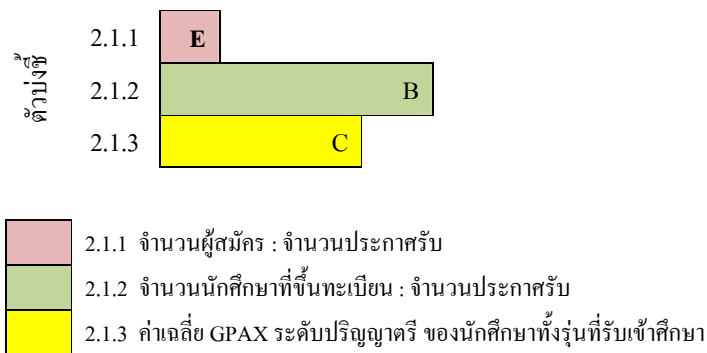

สิ่งที่มุ่งประเมิน 2.1 นักศึกษา : ผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง (C)

2.1 นักศึกษา อยู่ในระดับปานกลาง (C)

การประเมินปัจจัยนำเข้าด้านนักศึกษา พิจารณาจากตัวบ่งชี้ 3 ตัว ได้แก่ 2.1.1 จำนวนผู้สมัคร : จำนวนประกาศรับ 2.1.2 จำนวนนักศึกษาที่ขึ้นทะเบียน : จำนวนประกาศรับ และ 2.1.3 ค่าเฉลี่ย GPAX ระดับปริญญาตรีของนักศึกษาทั้งรุ่นที่รับเข้าศึกษา ผลการประเมินปัจจัยนำเข้าด้านนักศึกษา ได้นำเสนอในแผนภาพที่ 3 ดังนี้

แผนภาพที่ 3 การประเมินปัจจัยนำเข้าด้านนักศึกษา พิจารณาจากตัวบ่งชี้ 3 ตัว

2.1.1 จำนวนผู้สมัคร : จำนวนประกาศรับ อยู่ในระดับน้อยที่สุด (E)

ในปี 2545-2547 มีจำนวนผู้สมัคร : จำนวนประกาศรับ คือ 78 : 100, 69 : 70, 56 : 60 โดยเฉลี่ย 3 ปี เท่ากับ .88 จึงมีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อยที่สุด (E)

2.1.2 จำนวนนักศึกษาที่ขึ้นทะเบียน : จำนวนประกาศรับ อยู่ในระดับมาก (B)

ในปี 2545-2547 มีจำนวนนักศึกษาที่ขึ้นทะเบียน : จำนวนประกาศรับ คือ 69 : 100, 69 : 70, 50 : 60 โดยเฉลี่ย 3 ปี คือ .82 : 1 จึงมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก (B)

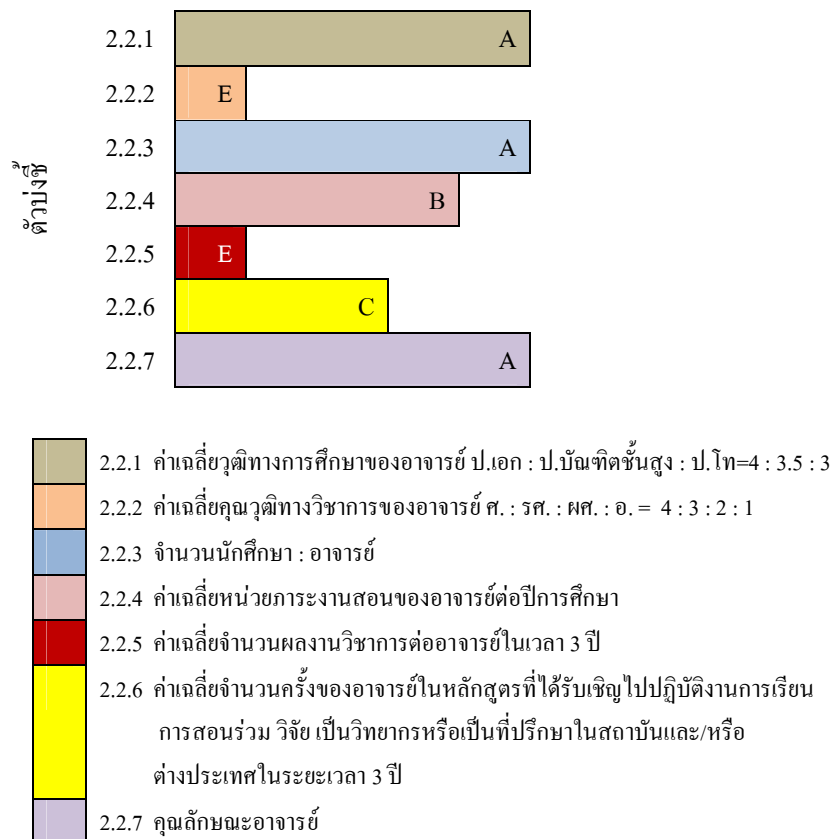
2.1.3 ค่าเฉลี่ย GPAX ระดับปริญญาตรีของนักศึกษาทั้งรุ่นที่รับเข้าศึกษา อยู่ในระดับปานกลาง (C)

ในปี 2545-2547 ค่าเฉลี่ย GPAX ระดับปริญญาตรีของนักศึกษาทั้งรุ่นที่รับเข้าศึกษา เท่ากับ 2.53, 2.51, 2.7 โดยเฉลี่ย 3 ปี คือ 2.58 จึงมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง (C)

สิ่งที่มุ่งประเมิน 2.2 อาจารย์ : ผลการประเมินอยู่ในระดับมาก (B)

การประเมินปัจจัยนำเข้าด้านอาจารย์พิจารณาจากตัวบ่งชี้ 8 ตัว ประกอบด้วย 2.2.1) ค่าเฉลี่ยวุฒิทางการศึกษาของอาจารย์ 2.2.2) ค่าเฉลี่ยวุฒิทางวิชาการของอาจารย์ 2.2.3) จำนวนนักศึกษา : อาจารย์ 2.2.4) ค่าเฉลี่ยหน่วยภาระงานของอาจารย์ต่อปีการศึกษา 2.2.5) ค่าเฉลี่ยจำนวนผลงานวิชาการต่ออาจารย์ในเวลา 3 ปี 2.2.6) ค่าเฉลี่ยจำนวนครั้งของอาจารย์ในหลักสูตรที่ได้รับเชิญไปปฏิบัติงานการเรียนการสอนร่วม วิจัย วิทยากรหรือเป็นที่ปรึกษาในสถาบันและ/หรือต่างประเทศในระยะเวลา 3 ปี และ 2.2.7) คุณลักษณะอาจารย์ ผลการประเมินปัจจัยนำเข้าด้านอาจารย์ได้นำเสนอในแผนภาพที่ 4 ดังนี้

แผนภาพที่ 4 การประเมินปัจจัยนำเข้าด้านอาจารย์ พิจารณาจากตัวบ่งชี้ 8 ตัว

2.2.1 ค่าเฉลี่ยวุฒิทางการศึกษาของอาจารย์ อยู่ในระดับมากที่สุด (A)

อาจารย์ในหลักสูตรมีทั้งสิ้น 7 คน มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาเอก จำนวน 2 คน ระดับปริญญาโท จำนวน 5 คน ดังนั้น ค่าเฉลี่ยวุฒิทางการศึกษา (ปริญญาเอก : ปริญญาโท) เท่ากับ 3.28 จึงมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด (A)

2.2.2 ค่าเฉลี่ยคุณวุฒิทางวิชาการของอาจารย์ อยู่ในระดับน้อยที่สุด (E)

จากอาจารย์ทั้งหมดในหลักสูตร พบว่า มีอาจารย์ที่ได้รับตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ 4 คน และอาจารย์ 3 คน ดังนั้น ค่าเฉลี่ยคุณวุฒิทางวิชาการของอาจารย์ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ : อาจารย์) เท่ากับ 1.33 จึงมีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อยที่สุด (E)

2.2.3 จำนวนนักศึกษา : อาจารย์สาขาวิชาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ อยู่ในระดับมากที่สุด (A)

ในปี 2545-2547 มีจำนวนนักศึกษาในหลักสูตร เท่ากับ 69, 69, 50 คน โดยเฉลี่ย 3 ปี คือ 62 คน มีจำนวนนักศึกษา : อาจารย์ เท่ากับ 9.47 : 1 จึงมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด (A)

2.2.4 ค่าเฉลี่ยหน่วยภาระงานสอนของอาจารย์ต่อปีการศึกษา อยู่ในระดับมาก (B)

ในปี 2545-2547 มีค่าเฉลี่ยหน่วยภาระงานสอนของอาจารย์ต่อปีการศึกษา เท่ากับ 11.5, 11, 9 โดยเฉลี่ย 3 ปี เท่ากับ 10.5 จึงมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก (B)

2.2.5 ค่าเฉลี่ยจำนวนผลงานวิชาการต่ออาจารย์ในเวลา 3 ปี อยู่ในระดับน้อยที่สุด (E)

ในปี 2545-2547 จากอาจารย์ 7 คน พบว่ามี 3 ที่มีผลงานทางวิชาการ โดยเป็นผลงาน ด้านงานวิจัย หนังสือ โดยเฉลี่ย 0, 1, 2 ชิ้น ตามลำดับ ดังนั้น ค่าเฉลี่ยจำนวนผลงานทางวิชาการของอาจารย์ เท่ากับ .42 จึงมีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อยที่สุด (E)

2.2.6 ค่าเฉลี่ยจำนวนครั้งของอาจารย์ในหลักสูตรที่ได้รับเชิญไปปฏิบัติงานการเรียนการสอน ร่วม วิจัย วิทยากรหรือเป็นที่ปรึกษาในสถาบันในและ/หรือต่างประเทศในระยะเวลา 3 ปี อยู่ในระดับปานกลาง (C)

จากอาจารย์ 7 คน พบว่ามี 6 คน ที่ได้รับเชิญไปปฏิบัติงานการเรียนการสอนร่วม วิจัย วิทยากรหรือเป็นที่ปรึกษาในสถาบันและ/หรือต่างประเทศในระยะเวลา 3 ปี รวมทั้งสิ้น 74 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 2.68 จึงมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง (C)

2.2.7 คุณลักษณะอาจารย์ อยู่ในระดับมากที่สุด (A)

คุณลักษณะของอาจารย์ พิจารณาจากความเห็นของอาจารย์ นักศึกษา และผู้สำเร็จการศึกษา ดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 คุณลักษณะของอาจารย์พิจารณาจากความเห็นของอาจารย์ นักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษา

คุณลักษณะ	อาจารย์			นักศึกษา			ผู้สำเร็จการศึกษา		
	n	\bar{X}	SD	n	\bar{X}	SD	n	\bar{X}	SD
1. ความรู้ทางวิชาการในสาขาวิชาที่สอน	6	4.5	.83	100	4.08	.81	42	4.19	.91
2. ความสามารถในการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้อย่างมีประสิทธิภาพ	6	4.33	.52	100	3.63	.78	42	4.00	.82
3. ความสามารถในการสร้างองค์ความรู้ใหม่	6	3.67	1.03	100	3.58	.92	42	3.93	.97
4. ความสามารถในการดำเนินการวิจัย	6	3.83	1.17	100	3.74	.86	42	4.02	.89
5. ความสามารถในการบริการวิชาการให้กับชุมชนและสังคม	6	3.50	1.22	100	3.58	.91	42	4.17	.79
6. การเป็นที่ยอมรับของสังคม	6	3.67	1.37	100	3.86	.88	42	4.07	.77
7. ความเป็นผู้นำทางความคิด	6	3.83	1.17	100	3.78	.94	42	4.00	.96
8. ความเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลงและใช้นวัตกรรม	6	3.50	.84	100	3.45	.89	42	3.79	1.07
9. ความเป็นนักบริหารจัดการ	6	3.50	.84	100	3.60	.85	42	3.81	.99
10. ความสามารถในการติดต่อสื่อสารและใช้ภาษาไทย	6	4.17	1.17	100	3.90	.84	42	4.26	.76
11. ความสามารถในการติดต่อสื่อสารและใช้ภาษาต่างประเทศ	6	3.83	.98	100	3.68	.97	42	3.93	.97
12. ความสามารถในการใช้คอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ	6	4.17	.75	100	3.67	.82	42	4.02	.71
13. ความสามารถในการแข่งขันระดับชาติ/นานาชาติ	6	3.67	1.03	100	3.15	.96	42	3.64	.87
14. การเป็นผู้มีจรรยาบรรณในวิชาชีพ/คุณธรรม/จริยธรรม/ (เช่น ซื่อสัตย์ เสียสละ และเห็นแก่ส่วนรวม ฯลฯ)	6	4.33	1.21	100	4.05	.81	42	4.10	.85
15. ความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ	6	4.17	1.17	100	3.98	.72	42	4.12	.80

คุณลักษณะ	อาจารย์			นักศึกษา			ผู้สำเร็จการศึกษา		
	n	\bar{X}	SD	n	\bar{X}	SD	n	\bar{X}	SD
16. ความรู้ความเข้าใจในบทบาทของภาครัฐและภาคเอกชนในการพัฒนาประเทศ	6	4.17	1.17	100	4.03	.75	42	3.98	.97
17. การเป็นผู้มีคุณธรรมและจิตสำนึกในความเป็นครู	6	4.33	1.21	100	4.02	.92	42	4.07	1.11
18. การเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักศึกษา	6	4.33	.82	100	3.94	.78	42	3.93	.99
19. ความสามารถในการสอน/ถ่ายทอดความรู้	6	4.17	1.17	100	3.85	.79	42	4.07	.92
20. ความสามารถในการให้คำปรึกษาแนะนำ	6	4.17	1.17	100	3.86	.95	42	4.05	.96
21. ในภาพรวม ท่านคิดว่าอาจารย์ส่วนใหญ่ มีคุณลักษณะในด้านต่อไปนี้เพียงใด									
1. ด้านความรู้ความสามารถ	6	4.33	.82	100	4.23	.63	42	4.24	.95
2. ด้านการสอน	6	4.17	.75	100	3.84	.64	42	3.86	.68
3. ด้านความเป็นครู	6	4.50	.84	100	3.96	.77	42	4.10	.82
ค่าเฉลี่ยรวมของแต่ละกลุ่มผู้ตอบ (\bar{X} , SD)	(\bar{X} =4.33, SD=.73)			(\bar{X} =3.77, SD=.56)			(\bar{X} =4.00, SD=.71)		
ค่าเฉลี่ยรวมคุณลักษณะอาจารย์ (\bar{X} , SD)	(\bar{X} =4.03, SD=.66)								

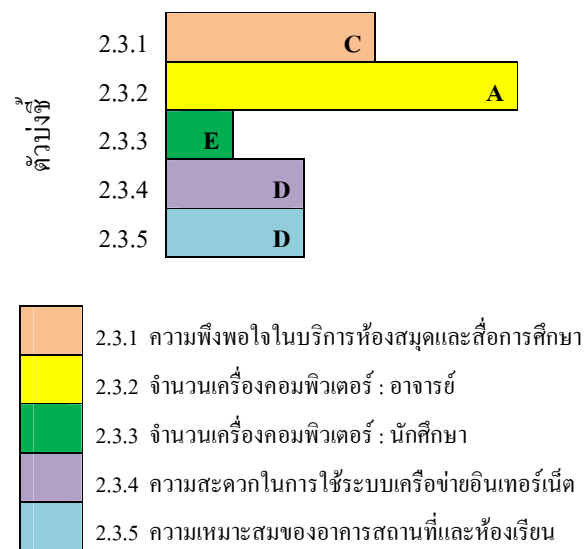
จากตารางที่ 4.1 อาจารย์ นักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษา มีความเห็นต่อคุณลักษณะของอาจารย์ โดยภาพรวมว่ามีความเหมาะสมมากที่สุด ซึ่งมีประสิทธิภาพประสิทธิผลในระดับมากที่สุด ($A \geq 4.00$) แต่เมื่อพิจารณาแต่ละกลุ่ม พบว่า อาจารย์และผู้สำเร็จการศึกษา มีความเห็นว่าอาจารย์มีคุณลักษณะเหมาะสมในระดับมากที่สุด ส่วนนักศึกษามีความเห็นว่าอาจารย์มีคุณลักษณะเหมาะสมในระดับมาก ($B \geq 3.50$)

สิ่งที่มุ่งประเมิน : 2.3 ปัจจัยเกื้อหนุนการเรียนรู้ : ผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง (C)

2.3 ปัจจัยเกื้อหนุนการเรียนรู้ อยู่ในระดับปานกลาง (C)

การประเมินได้กำหนดตัวบ่งชี้ในการประเมินคุณภาพปัจจัยเกื้อหนุนการเรียนรู้ 5 ตัว ประกอบด้วย 2.3.1 ความพึงพอใจในบริการห้องสมุดและสื่อการศึกษา 2.3.2 จำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์ : อาจารย์ 2.3.3 จำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์ : นักศึกษา 2.3.4 ความสะดวกในการใช้ระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต และ 2.3.5 ความเหมาะสมของอาคารสถานที่และห้องเรียน ผลการประเมินปัจจัยนำเข้าด้านปัจจัยเกื้อหนุนการเรียนรู้ ได้นำเสนอในแผนภาพที่ 5 ดังนี้

แผนภาพที่ 5 การประเมินได้กำหนดตัวบ่งชี้ในการประเมินคุณภาพปัจจัยเกื้อหนุนการเรียนรู้ 5 ตัว

2.3.1 ความพึงพอใจในบริการห้องสมุดและสื่อการศึกษา อยู่ในระดับปานกลาง (C)

ความพึงพอใจในบริการห้องสมุดและสื่อการศึกษา พิจารณาจากความเห็นของอาจารย์และนักศึกษา ดังตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 ความพึงพอใจในบริการห้องสมุดและสื่อการศึกษา พิจารณาความเห็นของอาจารย์และนักศึกษา

คุณลักษณะ	อาจารย์			นักศึกษา		
	n	\bar{X}	SD	n	\bar{X}	SD
1. ความเหมาะสมของการให้บริการของเจ้าหน้าที่	6	3.67	.82	100	2.95	.82
2. ความสะดวกรวดเร็วของบริการสืบค้นข้อมูล	6	3.67	.82	100	3.34	.76
3. ความเหมาะสมและทันสมัยของหนังสือ วารสาร วิทยานิพนธ์ เอกสารต่าง ๆ	6	2.67	.82	100	3.19	.86
4. ความเหมาะสมของอุปกรณ์โสตทัศน	6	3.33	.82	100	3.10	.82
5. ความพึงพอใจในการใช้บริการห้องสมุด สื่อ และอุปกรณ์โสตทัศน	6	3.33	1.03	100	3.23	.85
6. เทคโนโลยีและสารสนเทศในห้องสมุดสอดคล้องกับความต้องการของหลักสูตร	6	2.70	.98	100	3.21	.90
7. ความเหมาะสมของระยะเวลาให้บริการ	6	3.00	1.26	100	3.34	.93
8. ความเพียงพอของที่นั่งในห้องสมุด	6	3.00	1.26	100	3.36	.93
ค่าเฉลี่ยรวมของแต่ละกลุ่มผู้ตอบ (\bar{X} ,SD)	($\bar{X} = 3.10$, SD = .41)			($\bar{X} = 3.21$, SD = .63)		
ค่าเฉลี่ยรวมความพึงพอใจในบริการห้องสมุดและสื่อการศึกษา (\bar{X} ,SD)	($\bar{X} = 3.15$, SD = .52)					

นอกจากนี้ พบว่าไม่มีอาจารย์และนักศึกษาที่ตอบคำถามปลายเปิดในด้านบวก แต่มีผู้ตอบคำถามปลายเปิดในด้านลบ 19 คน คำตอบในด้านลบที่มีผู้ตอบมากที่สุด 3 อันดับแรก

1. หนังสือฯ ควรมีความทันสมัยและเพิ่มจำนวนให้มากขึ้น
2. ขยายเวลาให้บริการอินเทอร์เน็ต
3. เจ้าหน้าที่ควรมีอัธยาศัยไมตรีที่ดีกว่านี้

จากตารางที่ 4.2 อาจารย์และนักศึกษา มีความพึงพอใจในบริการห้องสมุดและสื่อการศึกษา ทั้งโดยภาพรวมและรายกลุ่ม อยู่ในระดับปานกลาง (C) แต่เมื่อพิจารณาแต่ละกลุ่ม พบว่าอาจารย์และนักศึกษามีความคิดเห็นที่แตกต่างกันในเรื่องของความเหมาะสมของการให้บริการของเจ้าหน้าที่ และความสะดวกรวดเร็วของบริการสืบค้นข้อมูล กล่าวคือ อาจารย์มีความเห็นอยู่ในระดับมาก ส่วนนักศึกษามีความเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

2.3.2 จำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์ : อาจารย์ อยู่ในระดับมากที่สุด (A)

จำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์ของหลักสูตรมีจำนวน 4 เครื่อง และอาจารย์ในหลักสูตรมีจำนวน 7 คน คิดเป็นจำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์ : อาจารย์ เท่ากับ 1 : 1.75 มีความเพียงพออยู่ในระดับมากที่สุด (A)

2.3.3 จำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์ : นักศึกษา อยู่ในระดับน้อยที่สุด (E)

จำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์ของคณะมี 190 เครื่อง และนักศึกษานิภาพรวมของคณะมีจำนวน 2,500 คน คิดเป็นจำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์ : นักศึกษา เท่ากับ 1 : 13.15 มีความเพียงพออยู่ในระดับน้อยที่สุด (E)

2.3.4 ความสะดวกในการใช้ระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต อยู่ในระดับน้อย (D)

ความสะดวกในการใช้ระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต พิจารณาจากความเห็นของอาจารย์ นักศึกษา ดังตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 ความสะดวกในการใช้ระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต พิจารณาจากความเห็นของอาจารย์ นักศึกษา

รายละเอียด	อาจารย์			นักศึกษา		
	n	\bar{X}	SD	n	\bar{X}	SD
1. จำนวนคอมพิวเตอร์ที่มีการเชื่อมโยงอินเทอร์เน็ตมีพอเพียง	6	1.33	.52	100	2.60	.92
2. สมรรถนะของคอมพิวเตอร์มีความหมาย	6	1.33	.52	100	2.78	.92
3. การเชื่อมโยงเครือข่ายอินเทอร์เน็ตสะดวกและรวดเร็ว	6	1.33	.84	100	2.75	.97
ค่าเฉลี่ยรวมของแต่ละกลุ่มผู้ตอบ (\bar{X} , SD)	(\bar{X} = 1.39, SD = .61)			(\bar{X} = 2.71, SD = .81)		
ค่าเฉลี่ยรวมความสะดวกในการใช้ระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต	(\bar{X} = 2.05, SD = .71)					

นอกจากนี้ อาจารย์และนักศึกษาดตอบคำถามปลายเปิดในด้านบวก 2 คน และมีผู้ตอบคำถามปลายเปิดในด้านลบ 31 คน คำตอบในด้านลบที่มีผู้ตอบมากที่สุด 3 อันดับแรก คือ

1. ควรเพิ่มจำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์ให้มากขึ้น
2. คอมพิวเตอร์ควรมีสมรรถนะที่เหมาะสม
3. ควรมีสุนัขการเรียนรู้

จากตารางที่ 4.3 อาจารย์และนักศึกษามีความเห็นต่อความสะดวกในการใช้ระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย (D) แต่เมื่อพิจารณาแต่ละกลุ่ม พบว่า อาจารย์มีความเห็นอยู่ในระดับน้อยที่สุด (E) ส่วนนักศึกษามีความเห็นอยู่ในระดับปานกลาง (C)

2.3.5 ความเหมาะสมของอาคารสถานที่ และห้องเรียน อยู่ในระดับน้อย (D)

ความเหมาะสมของอาคารสถานที่ และห้องเรียน พิจารณาจากความเห็นของอาจารย์ และนักศึกษา ดังตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4 ความเหมาะสมของอาคารสถานที่ และห้องเรียน พิจารณาจากความเห็นของอาจารย์ และนักศึกษา

รายละเอียด	อาจารย์			นักศึกษา		
	n	X	SD	n	X	SD
1. ความเหมาะสมของอาคารสถานที่ ห้องเรียนในด้านความสะดวกและบรรยากาศทางวิชาการ	6	1.83	.98	100	2.77	.85
2. ความมีประสิทธิภาพของอาคารสถานที่ ห้องเรียน	6	2.00	.89	100	2.66	.89
3. ความเพียงพอของอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวกในห้องเรียน	6	1.50	.84	100	2.52	.92
4. ความทันสมัยของอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวกในห้องเรียน	6	1.50	.84	100	2.45	.94
5. ความเหมาะสมของสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัย	6	1.50	.84	100	2.64	1.00
ค่าเฉลี่ยรวมของแต่ละกลุ่มผู้ตอบ (X, SD)	(X = 1.67, SD = .84)			(X = 2.60, SD = .76)		
ค่าเฉลี่ยรวมความสะดวกในการใช้ระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต	(X = 2.13, SD = .80)					

นอกจากนี้ ไม่มีอาจารย์และนักศึกษาคำถามปลายเปิดในด้านบวก แต่มีผู้ตอบคำถามปลายเปิดในด้านลบ 32 คน คำตอบในด้านลบที่มีผู้ตอบมากที่สุด 3 อันดับแรก คือ

1. ควรเพิ่มอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวกที่ทันสมัย
2. ควรจัดสภาพแวดล้อมในร่มรื่น ให้มีสถานที่อ่านหนังสือ โรงรถที่มีหลังคา
3. ควรปรับปรุงห้องเรียนให้สะดวกและมีบรรยากาศทางวิชาการ

จากตารางที่ 4.4 อาจารย์และนักศึกษา มีความเห็นว่า อาคารสถานที่ และห้องเรียนมีความเหมาะสมและมีประสิทธิภาพโดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย (D) (X = 2.13) และเมื่อพิจารณาแต่ละกลุ่ม พบว่า อาจารย์มีความเห็นอยู่ในระดับน้อย (X = 1.67) ส่วนนักศึกษามีความเห็นอยู่ในระดับปานกลาง (X = 2.60) โดยอาจารย์จะมีความเห็นน้อยกว่านักศึกษาในทุก ๆ รายละเอียด

สรุปการประเมินปัจจัยนำเข้า

ผลการประเมินปัจจัยนำเข้าในภาพรวมมีความเหมาะสมและประสิทธิภาพอยู่ในระดับปานกลาง (C) เมื่อพิจารณาแต่ละด้าน พบว่า ด้านนักศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง (C) ด้านอาจารย์อยู่ในระดับมาก (B) และด้านปัจจัยเกื้อหนุนการเรียนรู้อยู่ในระดับปานกลาง (C)

1. ด้านนักศึกษา พบว่า จำนวนผู้สมัครต่อจำนวนประกาศรับอยู่ในระดับน้อยที่สุด (E) จำนวนนักศึกษาที่ขึ้นทะเบียนต่อจำนวนประกาศรับอยู่ในระดับมาก (B) และค่าเฉลี่ย GPAX ของนักศึกษาทั้งรุ่นที่รับเข้าศึกษาระดับปริญญาตรีอยู่ในระดับปานกลาง (C)

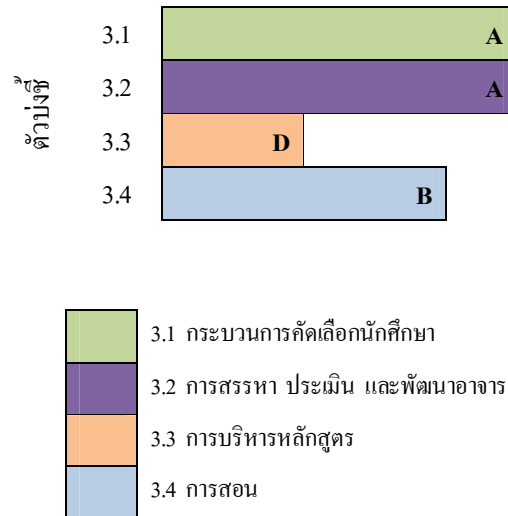
2. ด้านอาจารย์ พบว่า ค่าเฉลี่ยวุฒิทางการศึกษาของอาจารย์อยู่ในระดับมากที่สุด (A) ค่าเฉลี่ยคุณวุฒิทางวิชาการของอาจารย์อยู่ในระดับน้อยที่สุด (E) จำนวนนักศึกษาต่ออาจารย์สาขาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์อยู่ในระดับมากที่สุด (A) ค่าเฉลี่ยหน่วยภาระงานสอนของอาจารย์ต่อปีการศึกษาอยู่ในระดับมาก (B) ค่าเฉลี่ยจำนวนผลงานวิชาการต่ออาจารย์ในเวลา 3 ปีอยู่ในระดับน้อยที่สุด (E) ค่าเฉลี่ยจำนวนครั้งของอาจารย์ในหลักสูตรที่ได้รับเชิญไปปฏิบัติงานการเรียนการสอนร่วม วิจัย หรือเป็นที่ปรึกษาในสถาบันในและ/หรือต่างประเทศในระยะเวลา 3 ปี อยู่ในระดับปานกลาง (C) และคุณลักษณะอาจารย์อยู่ในระดับมากที่สุด (A)

3. ด้านปัจจัยเกื้อหนุนการเรียนรู้ พบว่า ความพึงพอใจในบริการห้องสมุดและสื่อการศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง (C) จำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์ต่ออาจารย์อยู่ในระดับมากที่สุด (A) จำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์ต่อนักศึกษาอยู่ในระดับน้อยที่สุด (E) ความสะดวกในการใช้ระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต อยู่ในระดับน้อย (D) และความเหมาะสมของอาคารสถานที่และห้องเรียนอยู่ในระดับน้อย (D)

3. ผลการประเมินกระบวนการของหลักสูตร : ผลการประเมินอยู่ในระดับมาก (B)

การประเมินกระบวนการของหลักสูตร พิจารณาตามตัวบ่งชี้ 4 ด้าน คือ 3.1) กระบวนการคัดเลือกนักศึกษา 3.2) การสรรหา ประเมิน และพัฒนาอาจารย์ 3.3) การบริหารหลักสูตร และ 3.4) การสอนผลการประเมินกระบวนการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ได้นำเสนอในแผนภาพที่ 6 ดังนี้

แผนภาพที่ 6 การประเมินกระบวนการของหลักสูตร พิจารณาตามตัวบ่งชี้ 4 ด้าน

สิ่งที่มุ่งประเมิน 3.1 กระบวนการคัดเลือกนักศึกษา : ผลการประเมินอยู่ในระดับมากที่สุด (A)

ระบบการคัดเลือกนักศึกษา จากเอกสารพบว่า ก่อนการสอบคัดเลือกมหาวิทยาลัยได้จัดให้มีการแนะแนวครู-อาจารย์ในโรงเรียนมัธยมศึกษา เพื่อให้ครู-อาจารย์ได้ให้คำแนะนำแก่นักเรียนในเรื่องของการสอบคัดเลือก สำหรับวิธีการรับนักศึกษามี 2 วิธี ได้แก่ 1) การคัดเลือกนักเรียนโดยทบวงมหาวิทยาลัย ในระบบ Admission และ 2) การคัดเลือกโดยวิธีรับตรงนักเรียนในภาคใต้ ซึ่งมี 2 รอบ รอบแรกมหาวิทยาลัยจัดสอบข้อเขียนเอง รอบสองใช้คะแนน O-NET + วิชาเฉพาะ โดยมหาวิทยาลัยจะส่งรายชื่อให้นักเรียนให้คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ดำเนินการสอบสัมภาษณ์ และจะแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการสอบสัมภาษณ์ฯ เพื่อดำเนินการดังกล่าว

สรุปได้ว่า กระบวนการคัดเลือกนักเรียนมีประสิทธิภาพอยู่ในระดับมากที่สุด (A)

สิ่งที่มุ่งประเมิน 3.2 การสรรหา ประเมิน และพัฒนาอาจารย์ : ผลการประเมินอยู่ในระดับมากที่สุด (A)

3.2.1 ระบบการสรรหาอาจารย์ จากเอกสารของงานการเจ้าหน้าที่ พบว่า การสรรหาอาจารย์เป็นไปตามระเบียบและหลักเกณฑ์ว่าด้วยการสรรหา การคัดเลือกของมหาวิทยาลัย กล่าวคือคณะได้รับการจัดสรรอัตรา ดำเนินการขออนุมัติแต่งตั้งคณะกรรมการสรรหา และคัดเลือกบุคคล โดยอธิการบดีอนุมัติและแต่งตั้ง ส่วนคณะกำหนดภาระงานของตำแหน่ง มาตรฐานการปฏิบัติงานและคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งที่ใช้ในการสรรหาและคัดเลือก

สรุปได้ว่า คณะมีระบบการสรรหา ประเมิน และพัฒนาอาจารย์ มีประสิทธิภาพอยู่ในระดับมากที่สุด (A)

3.2.2 ระบบการประเมินอาจารย์ จากเอกสารของงานประกันคุณภาพการศึกษา และงานการเจ้าหน้าที่ พบว่า มีระบบการประเมินอาจารย์ 2 ส่วน คือ การประเมินการสอนโดยนักศึกษาและประเมินการสอนโดยคณะกรรมการที่คณะแต่งตั้ง

สรุปได้ว่า คณะมีระบบการประเมินอาจารย์ มีประสิทธิภาพอยู่ในระดับมากที่สุด (A)

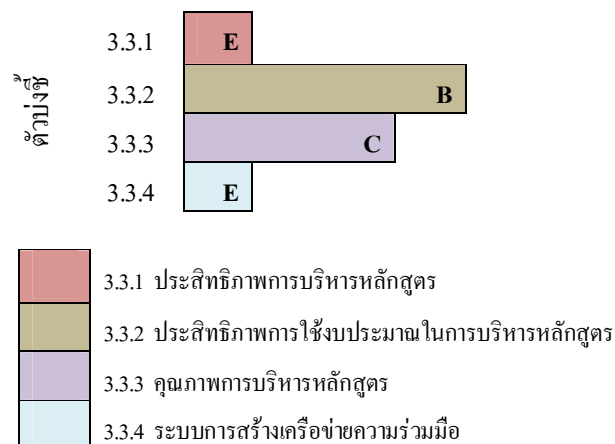
3.2.3 ระบบการพัฒนาอาจารย์ จากเอกสารของงานบริการการศึกษา พบว่า มีการพัฒนาอาจารย์ โดยการจัดเสวนาทางวิชาการ การจัดโครงการประชุม/อบรม/สัมมนา การส่งบุคลากรเข้าร่วม โครงการประชุม/อบรม/สัมมนา ที่จัดขึ้นโดยทั้งหน่วยงานภายในและภายนอก มีการส่งบุคลากรไปศึกษาดูงาน ฝึกอบรมภายในประเทศและต่างประเทศ

สรุปได้ว่า คณะมีระบบการพัฒนาอาจารย์ มีประสิทธิภาพอยู่ในระดับมากที่สุด (A)

สิ่งที่มุ่งประเมิน 3.3 การบริหารหลักสูตร : ผลการประเมินอยู่ในระดับน้อย (D)

การบริหารหลักสูตรพิจารณาจากตัวบ่งชี้ 4 ตัว ได้แก่ 3.3.1) ประสิทธิภาพการบริหารหลักสูตร 3.3.2) ประสิทธิภาพการใช้งบประมาณในการบริหารหลักสูตร 3.3.3) คุณภาพการบริหารหลักสูตร และ 3.3.4) มีระบบการสร้างเครือข่ายความร่วมมือ ผลการประเมินการบริหารหลักสูตร ได้นำเสนอในแผนภาพที่ 7 ดังนี้

แผนภาพที่ 7 การบริหารหลักสูตร พิจารณาจากตัวบ่งชี้ 4 ตัว

3.3.1 ประสิทธิภาพการบริหารหลักสูตร อยู่ในระดับน้อยที่สุด (E)

ในการประเมินประสิทธิภาพการบริหารหลักสูตรครั้งนี้ ได้รวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์ และสอบถามความคิดเห็นจากผู้บริหารหลักสูตร แบบสอบถามอาจารย์สาขาวิชาพัฒนาสังคม มีหัวข้อ การประเมินประสิทธิภาพการบริหารหลักสูตร จำนวน 6 ข้อ ได้แก่ 1) มีการกำหนดวิสัยทัศน์และกลยุทธ์ในการบริหาร 2) มีแผนการบริหารหลักสูตรทั้งระยะสั้นและระยะยาว 3) มีการจัดโครงสร้างการบริหารงานอย่างมีระบบ 4) มีการกำหนดขั้นตอนและวิธีการในการดำเนินงานตามแผนงานอย่างชัดเจน 5) มีกลไกการตรวจสอบการบริหารงานตามแผน 6) มีการวิเคราะห์ปรับปรุงหลักสูตร โดยอาศัยผลการประเมินโดยนักศึกษาหรือผู้บังคับบัญชาของผู้สำเร็จการศึกษาหรือจากกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารหลักสูตร พบว่า ไม่มีการกำหนดหัวข้อการประเมินประสิทธิภาพการบริหารหลักสูตรและไม่มีการดำเนินการใดๆ ซึ่งตรงกับที่อาจารย์ผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 2 คน ตอบว่าไม่มีการกำหนดหัวข้อประสิทธิภาพการบริหารหลักสูตร ส่วนอาจารย์จำนวน 2 คน ตอบว่ามีและอาจารย์จำนวน 2 คน ตอบว่าไม่ทราบ จึงสรุปได้ว่ามี ประสิทธิภาพอยู่ในระดับน้อยที่สุด (E)

3.3.2 ประสิทธิภาพการใช้งบประมาณในการบริหารหลักสูตร อยู่ในระดับมาก (B)

จากเอกสารและการสัมภาษณ์ผู้บริหารหลักสูตร พบว่า การใช้งบประมาณในการบริหารหลักสูตร ดำเนินการกิจได้ตามแผนและงบประมาณที่ได้รับ จึงมีประสิทธิภาพอยู่ในระดับมาก (B)

3.3.3 คุณภาพการบริหารหลักสูตร อยู่ในระดับปานกลาง (C)

คุณภาพการบริหารหลักสูตร พิจารณาจากความเห็นของอาจารย์ นักศึกษา ดังตารางที่ 4.5

ตารางที่ 4.5 คุณภาพการบริหารหลักสูตร พิจารณาจากความเห็นของอาจารย์และนักศึกษา

รายละเอียด	อาจารย์			นักศึกษา		
	n	X	SD	n	X	SD
1. จำนวนนักศึกษาที่รับเหมาะสมเมื่อเทียบกับจำนวนอาจารย์ที่มีอยู่ในหลักสูตร	6	2.83	1.09	100	2.85	.86
2. วิธีการคัดเลือกนักศึกษามีมาตรฐาน	6	2.83	1.60	100	2.53	.89
3. ระบบการลงทะเบียนสะดวกและรวดเร็ว	6	3.33	1.03	100	2.57	1.10
4. การจัดรายวิชาที่นักศึกษาเรียนอย่างเป็นระบบ	6	4.00	.63	100	2.53	1.00
5. การจัดผู้สอนในแต่ละวิชามีความเหมาะสม	6	4.00	1.09	100	3.30	.81
6. การจัดตารางสอนมีประสิทธิภาพ	6	3.00	1.54	100	2.67	.94
7. การประเมินประสิทธิภาพการสอนของคณาจารย์มีความเหมาะสม	6	4.00	.89	100	3.44	.93
8. การให้ข้อมูลสารสนเทศ ประกาศ ระเบียบการของคณะและมหาวิทยาลัย มีประสิทธิภาพ	6	3.33	.81	100	3.25	.82

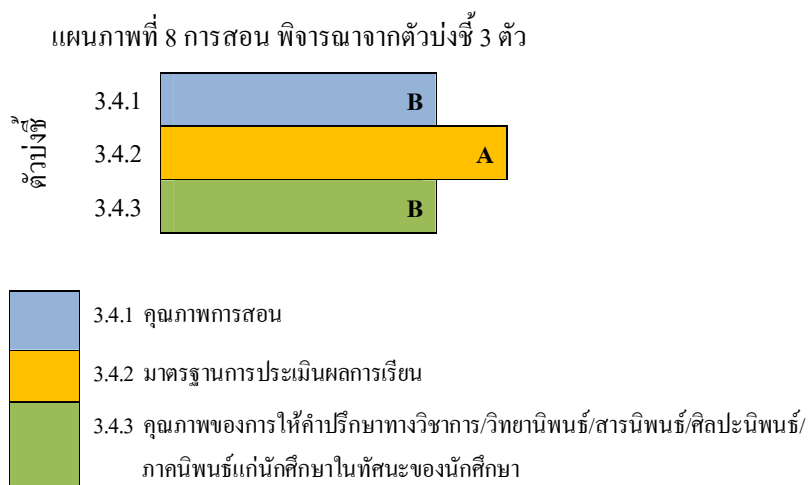
รายละเอียด	อาจารย์			นักศึกษา		
	n	X	SD	n	X	SD
9. มีการจัดทำหลักสูตรแบบสหสาขาหรือสหวิทยาการชัดเจน	6	2.83	2.04	100	3.21	.82
10. มีกิจกรรมที่สามารถสื่อสร้างความเข้าใจให้แก่อาจารย์และนักศึกษาในสาขา	6	2.33	1.75	100	2.94	.89
11. นักศึกษาคิดต่อขอพบอาจารย์ได้ง่าย	6	3.33	1.20	100	2.78	.93
ค่าเฉลี่ยรวมของแต่ละกลุ่มผู้ตอบ (X, SD)	(X= 3.27, SD = .89)			(X= 2.91, SD = .61)		
ค่าเฉลี่ยรวมคุณภาพการบริหารหลักสูตร (X, SD)	(X= 3.09, SD = .75)					

จากตารางที่ 4.5 อาจารย์และนักศึกษามีความเห็นต่อคุณภาพการบริหารหลักสูตร โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง (C) ($X = 3.09$) และเมื่อพิจารณาแต่ละกลุ่ม พบว่า อาจารย์และนักศึกษามีความเห็นแตกต่างกันในบางรายละเอียด กล่าวคือ อาจารย์มีความเห็นว่าการจัดรายวิชาที่นักศึกษาเรียนเป็นระบบ การจัดผู้สอนในแต่ละวิชามีความเหมาะสม และการประเมินประสิทธิภาพการสอนของคณาจารย์มีความเหมาะสม อยู่ในระดับมาก แต่นักศึกษามีความเห็นว่ายู่ในระดับปานกลาง ส่วนรายละเอียดการมีกิจกรรมที่สามารถสื่อสร้างความเข้าใจให้แก่อาจารย์และนักศึกษาในสาขา อาจารย์มีความเห็นอยู่ในระดับน้อย แต่นักศึกษาเห็นว่ายู่ในระดับปานกลาง

3.3.4 ระบบการสร้างเครือข่ายความร่วมมือ ในระดับคณะยังไม่มีระบบการสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างผู้สำเร็จการศึกษากับคณะที่เป็นรูปธรรม จึงมีประสิทธิภาพอยู่ในระดับน้อยที่สุด (E) แต่ในระดับมหาวิทยาลัยมีการสร้างความร่วมมือระหว่างนักศึกษากับมหาวิทยาลัย

3.4 การสอน : ผลการประเมินอยู่ในระดับมาก (B)

การสอนพิจารณาจากตัวบ่งชี้ 3 ตัว ประกอบด้วย 3.4.1 คุณภาพการสอน 3.4.2 มาตรฐานการประเมินผลการเรียน และ 3.4.3 คุณภาพของการให้คำปรึกษาทางวิชาการ/วิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์/ศิลปนิพนธ์/ภาคินิพนธ์แก่นักศึกษาในทัศนะของนักศึกษา ผลการประเมินการสอน ได้นำเสนอในแผนภาพที่ 8 ดังนี้

3.4.1 คุณภาพการสอน อยู่ในระดับมาก (B)

จากเอกสารพบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 2-4 ประเมินคุณภาพการสอนของอาจารย์อยู่ในระดับมาก (B) (\bar{x} = 3.84)

3.4.2 มาตรฐานการประเมินผลการเรียน อยู่ในระดับมากที่สุด (A)

การพิจารณามาตรฐานการประเมินผลการเรียน พิจารณาจากลักษณะ 4 ข้อ ดังนี้

1. มีการแจกแจงประมวลการเรียนการสอน
2. มีเกณฑ์การให้คะแนนและรับรู้ร่วมกัน
3. มีกลไกการตรวจสอบคุณภาพข้อสอบ
4. มีการนำผลการประเมินมาปรับปรุงการเรียนการสอน

จากเอกสาร พบว่า มีหัวข้อการพิจารณามาตรฐานการประเมินผลการเรียน ได้แก่ มีการแจกแจงประมวลการเรียนการสอน มีเกณฑ์การให้คะแนนและรับรู้ร่วมกัน มีกลไกการตรวจสอบคุณภาพข้อสอบ การนำผลการประเมินมาปรับปรุงการเรียนการสอน

สรุปได้ว่า มาตรฐานการประเมินผลการเรียน มีทั้งหมด 4 ข้อ จึงมีคุณภาพอยู่ในระดับมากที่สุด (A)

3.4.3 คุณภาพของการให้คำปรึกษาทางวิชาการ/วิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์/ศิลปนิพนธ์/ ภาคนิพนธ์แก่นักศึกษาในทัศนะของผู้สำเร็จการศึกษาและนักศึกษา อยู่ในระดับมาก (B)

คุณภาพของการให้คำปรึกษาทางวิชาการ/วิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์/ศิลปนิพนธ์/ภาคนิพนธ์แก่นักศึกษา ในทัศนะของผู้สำเร็จการศึกษาและนักศึกษา ดังตารางที่ 4.6

ตารางที่ 4.6 คุณภาพการให้คำปรึกษาทางวิชาการ/วิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์/ศิลปนิพนธ์/ภาคนิพนธ์แก่นักศึกษาในทัศนะของผู้สำเร็จการศึกษาและนักศึกษา พิจารณาจากความเห็นของผู้สำเร็จการศึกษาและนักศึกษา

รายละเอียด	ผู้สำเร็จการศึกษา			นักศึกษา		
	n	\bar{X}	SD	n	\bar{X}	SD
1. การให้คำปรึกษาของอาจารย์ในฐานะที่ปรึกษาทางวิชาการเป็นประโยชน์	42	4.10	.76	100	3.32	.87
2. การให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์/โครงการ/ปัญหาพิเศษ/ศิลปนิพนธ์/ภาคนิพนธ์/สารนิพนธ์ เป็นประโยชน์	42	3.98	.78	100	3.24	.83
3. การให้คำปรึกษาของอาจารย์กระตุ้นให้นักศึกษาเกิดการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง	42	4.02	.89	100	3.38	.93
4. อาจารย์มีเวลาให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาเพียงพอ	42	3.74	.98	100	2.83	.98
ค่าเฉลี่ยรวมของแต่ละกลุ่มผู้ตอบ (\bar{X} , SD)	(\bar{X} = 3.96, SD = .75)			(\bar{X} = 3.19, SD = .50)		
ค่าเฉลี่ยรวมคุณภาพการบริหารหลักสูตร (\bar{X} , SD)	(\bar{X} = 3.57, SD = .63)					

จากตารางที่ 4.6 ผู้สำเร็จการศึกษาและนักศึกษา มีความเห็นต่อคุณภาพการให้คำปรึกษาทางวิชาการ/วิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์/ศิลปนิพนธ์/ภาคนิพนธ์ โดยภาพรวมเห็นว่ามีประสิทธิภาพในระดับมาก (\bar{X} = 3.57) และเมื่อพิจารณาแต่ละกลุ่ม พบว่า ผู้สำเร็จการศึกษามีความเห็นอยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 3.96) ส่วนนักศึกษามีความเห็นอยู่ในระดับปานกลาง (\bar{X} = 3.19) โดยผู้สำเร็จการศึกษามีความเห็นในระดับที่มากกว่านักศึกษานในทุก ๆ รายละเอียด

สรุปผลการประเมินกระบวนการของหลักสูตร

การประเมินกระบวนการของหลักสูตรพิจารณาจากตัวบ่งชี้ 4 ด้าน คือ ด้านกระบวนการคัดเลือกนักศึกษา ด้านการสรรหา ประเมินและพัฒนาอาจารย์ ด้านการบริหารหลักสูตร และด้านการสอน ผลการประเมินในภาพรวมมีประสิทธิภาพอยู่ในระดับมาก (B) เมื่อพิจารณาแต่ละด้าน พบว่า

1. ด้านกระบวนการคัดเลือกนักศึกษา พบว่า ระบบการคัดเลือก อยู่ในระดับมากที่สุด (A)
2. ด้านการสรรหา ประเมิน และพัฒนาอาจารย์ พบว่า ระบบการสรรหาอาจารย์ ระบบการประเมินอาจารย์ และระบบการพัฒนาอาจารย์อยู่ในระดับมากที่สุด (A)

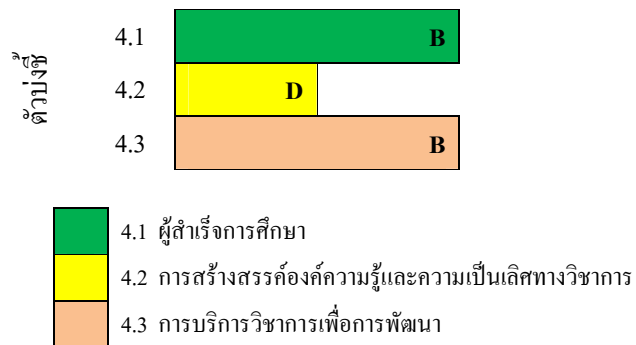
3. ด้านการบริหารหลักสูตร พบว่า ประสิทธิภาพการบริหารหลักสูตรอยู่ในระดับน้อยที่สุด (E) ประสิทธิภาพการใช้งบประมาณในการบริหารหลักสูตรอยู่ในระดับมาก (B) คุณภาพการบริหารหลักสูตรอยู่ในระดับปานกลาง (C) และระบบการสร้างเครือข่ายความร่วมมืออยู่ในระดับน้อยที่สุด (E)

4. ด้านการสอน พบว่า คุณภาพการสอน อยู่ในระดับมาก (B) มาตรฐานการประเมินผลการเรียน อยู่ในระดับมากที่สุด (A) และคุณภาพของการใช้คำปรึกษาทางวิชาการ/วิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์/ศิลปนิพนธ์/ภาคินพนธ์แก่นักศึกษาในทัศนะของผู้สำเร็จการศึกษาและนักศึกษาอยู่ในระดับมาก (B)

4. ผลการประเมินผลลัพธ์ของหลักสูตร : ผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง C

การประเมินผลลัพธ์ของหลักสูตรพิจารณาจากตัวบ่งชี้ 3 ด้าน คือ 4.1 ผู้สำเร็จการศึกษา 4.2 การสร้างสรรค์องค์ความรู้และความเป็นเลิศทางวิชาการ และ 4.3 การบริการวิชาการเพื่อการพัฒนา ผลการประเมินผลลัพธ์ของหลักสูตร ได้นำเสนอในแผนภาพที่ 9 ดังนี้

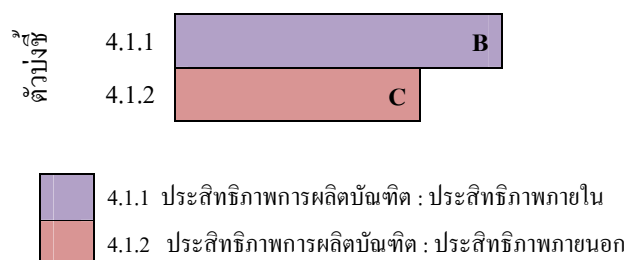
แผนภาพที่ 9 การประเมินผลลัพธ์ของหลักสูตร พิจารณาจากตัวบ่งชี้ 3 ตัว

สิ่งที่มุ่งประเมิน 4.1 ผู้สำเร็จการศึกษา : ผลการประเมินอยู่ในระดับมาก (B)

การประเมินผู้สำเร็จการศึกษาพิจารณาจากตัวบ่งชี้ 2 ตัว ได้แก่ 4.1.1 ประสิทธิภาพการผลิตบัณฑิต : ประสิทธิภาพภายในและ 4.1.2 ประสิทธิภาพการผลิตบัณฑิต : ประสิทธิภาพภายนอก ผลการประเมินประสิทธิภาพด้านผู้สำเร็จการศึกษา ได้นำเสนอในแผนภาพที่ 10 ดังนี้

แผนภาพที่ 10 การประเมินผู้สำเร็จการศึกษา พิจารณาจากตัวบ่งชี้ 2 ตัว

4.1.1 ประสิทธิภาพการผลิตบัณฑิต : ประสิทธิภาพภายใน ผลการประเมินอยู่ในระดับมาก (B)

พิจารณาจากตัวบ่งชี้ 4 ตัว ประกอบด้วย 4.1.1.1 จำนวนปีที่ใช้ในการสำเร็จการศึกษา
4.1.1.2 ร้อยละของนักศึกษาที่พ้นสภาพเนื่องจาก GPAX ไม่ถึง 2.00 4.1.1.3 ค่าเฉลี่ย GPAX ของผู้สำเร็จ
การศึกษา และ 4.1.1.4 คุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาโดยเฉลี่ยในระดับมากขึ้นไป ผลการประเมิน
ประสิทธิภาพภายใน ได้นำเสนอในแผนภาพที่ 11 ดังนี้

แผนภาพที่ 11 ประสิทธิภาพการผลิตบัณฑิต : ประสิทธิภาพภายใน พิจารณาจากตัวบ่งชี้ 4 ตัว

4.1.1.1 จำนวนปีที่ใช้ในการสำเร็จการศึกษาโดยเฉลี่ย อยู่ในระดับมากที่สุด (A)

ในปี 2545 – 2547 นักศึกษาจำนวน ร้อยละ 100, 97.62 และ 97.62 ใช้เวลาในการ
สำเร็จการศึกษาภายในเกณฑ์ขั้นต่ำที่กำหนด จึงมีประสิทธิภาพอยู่ในระดับมากที่สุด (A)

4.1.1.2 ร้อยละของนักศึกษาที่พ้นสภาพเนื่องจาก GPAX ไม่ถึง 2.00 อยู่ในระดับมากที่สุด (A)

ไม่มีนักศึกษาที่พ้นสภาพเนื่องจาก GPAX ไม่ถึง 2.00 ดังนั้น ร้อยละของนักศึกษา
ที่พ้นสภาพเนื่องจาก GPAX ไม่ถึง 2.00 เท่ากับ 0% จึงมีประสิทธิภาพอยู่ในระดับมากที่สุด (A)

4.1.1.3 ค่าเฉลี่ย GPAX ของผู้สำเร็จการศึกษา อยู่ในระดับมาก (B)

ในปี 2545 – 2547 ผู้สำเร็จการศึกษา มีค่าเฉลี่ย GPAX เท่ากับ 2.22, 2.25 และ 3.25
โดยเฉลี่ย 3 ปี เท่ากับ 2.76 จึงมีประสิทธิภาพอยู่ในระดับมาก (B)

4.1.1.4 คุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษา อยู่ในระดับมาก (B)

คุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษา พิจารณาจากความเห็นของผู้บังคับบัญชาของ
ผู้สำเร็จการศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษา ดังตารางที่ 4.7

ตารางที่ 4.7 คุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษา พิจารณาจากความเห็นของผู้บังคับบัญชาของผู้สำเร็จการศึกษา และผู้สำเร็จการศึกษา

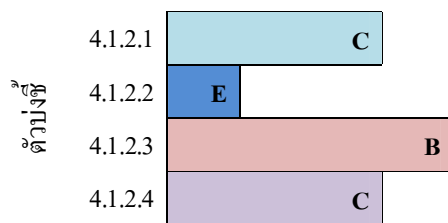
รายละเอียด	ผู้บังคับบัญชาของผู้สำเร็จการศึกษา			ผู้สำเร็จการศึกษา		
	n	\bar{X}	SD	n	\bar{X}	SD
1. ความรู้ทางวิชาการในสาขาวิชาที่ศึกษา	22	3.68	.47	42	4.19	.91
2. ความสามารถในการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้อย่างมีประสิทธิภาพ	22	3.68	.56	42	4.00	.82
3. ความสามารถในการสร้างองค์ความรู้ใหม่	22	3.63	.72	42	3.93	.97
4. ความสามารถในการดำเนินการวิจัย	22	3.04	.89	42	4.02	.89
5. ความสามารถในการบริการวิชาการให้กับชุมชนและสังคม	22	3.13	1.2	42	4.17	.79
6. การเป็นที่ยอมรับของสังคม	22	3.95	.65	42	4.07	.77
7. ความเป็นผู้นำทางความคิด	22	3.68	.77	42	4.00	.96
8. ความเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลงและใช้นวัตกรรม	22	3.27	1.07	42	3.79	1.07
9. ความเป็นนักบริหารจัดการ	22	3.22	1.02	42	3.81	.99
10. ความสามารถในการติดต่อสื่อสารและการใช้ภาษาไทย	22	4.00	.75	42	4.26	.76
11. ความสามารถในการติดต่อสื่อสารและการใช้ภาษาต่างประเทศ	22	3.27	1.25	42	3.93	.97
12. ความสามารถในการใช้คอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ	22	3.77	.75	42	4.02	.71
13. ความสามารถในการแข่งขันในระดับชาติ/นานาชาติ	22	2.95	1.13	42	3.64	.87
14. การเป็นผู้มีจรรยาบรรณในวิชาชีพ/คุณธรรม/จริยธรรม (เช่น ซื่อสัตย์ เสียสละ และเห็นแก่ส่วนรวม ฯลฯ)	22	4.09	.68	42	4.10	.85
15. ความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ	22	4.13	.83	42	4.12	.80
16. ความสามารถในการใช้ชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข	22	4.18	.66	42	3.98	.97
ค่าเฉลี่ยรวมของแต่ละกลุ่มผู้ตอบ (\bar{X} , SD)	$(\bar{X} = 3.60, SD = .49)$			$(\bar{X} = 4.00, SD = .38)$		
ค่าเฉลี่ยรวมคุณภาพการบริหารหลักสูตร (\bar{X} , SD)	$(\bar{X} = 3.80, SD = .58)$					

จากตารางที่ 4.7 ผู้บังคับบัญชาของผู้สำเร็จการศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษา มีความเห็นต่อคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก (B) ($\bar{X} = 3.80$) และเมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของทั้ง 2 กลุ่ม พบว่าอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน โดยมีค่าเฉลี่ย 3.60 และ 4.00 ตามลำดับ แต่เมื่อพิจารณาแต่ละรายละเอียด พบว่า ผู้บังคับบัญชาของผู้สำเร็จการศึกษา มีความเห็นในระดับที่น้อยกว่าผู้สำเร็จการศึกษาในหลายรายละเอียด ได้แก่ ความสามารถในการดำเนินการวิจัย ความสามารถในการบริการวิชาการให้กับชุมชนและสังคม ความเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลงและการใช้นวัตกรรม ความเป็นนักบริหารจัดการ ความสามารถในการติดต่อสื่อสารและการใช้ภาษาไทย ความสามารถในการแข่งขันในระดับชาติ/นานาชาติ

4.1.2 ประสิทธิภาพการผลิตบัณฑิต : ประสิทธิภาพภายนอก ผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง (C)

พิจารณาจากตัวบ่งชี้ 4 ตัว ประกอบด้วย 4.1.2.1 การได้งานทำ (งานแรกหลังจากสำเร็จการศึกษาปริญญาตรีหรือกรณีผู้ที่ยังไม่มีงานทำก่อนที่จะเข้าศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา) 4.1.2.2 การได้งานทำตรงสาขา (งานปัจจุบัน) 4.1.2.3 ความพึงพอใจของผู้บังคับบัญชาของผู้สำเร็จการศึกษาหรือผลการปฏิบัติงานประเมินระดับดีขึ้นไปโดยผู้ใช้ผู้สำเร็จการศึกษา และ 4.1.2.4 ความพึงพอใจในงานในระดับมากขึ้นไปของผู้สำเร็จการศึกษาระดับดีขึ้นไป ผลการประเมินประสิทธิภาพภายนอก ได้นำเสนอในแผนภาพที่ 12 ดังนี้

แผนภาพที่ 12 ประสิทธิภาพการผลิตบัณฑิต : ประสิทธิภาพภายนอก พิจารณาจากตัวบ่งชี้ 4 ตัว

E	4.1.2.1 การได้งานทำ (งานแรกหลังจากสำเร็จการศึกษาปริญญาตรีหรือกรณีผู้ที่ยังไม่มีงานทำก่อนที่จะเข้าศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา)
E	4.1.2.2 การได้งานทำตรงสาขา (งานปัจจุบัน)
E	4.1.2.3 ความพึงพอใจของผู้บังคับบัญชาของผู้สำเร็จการศึกษาหรือผลการปฏิบัติงานประเมินระดับดีขึ้นไปโดยผู้ใช้ผู้สำเร็จการศึกษา
E	4.1.2.4 ความพึงพอใจในงานในระดับมากขึ้นของผู้สำเร็จการศึกษาระดับดีขึ้นไป

4.1.2.1 การได้งานทำ (งานแรกหลังจากสำเร็จการศึกษาปริญญาตรีหรือกรณีผู้ที่ยังไม่มีงานทำก่อนที่จะเข้าศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา) อยู่ในระดับปานกลาง (C)

จากการสอบถามผู้สำเร็จการศึกษาจำนวน 42 คน พบว่าโดยเฉลี่ยแล้วผู้สำเร็จการศึกษาได้งานทำทันทีหลังจากจบการศึกษา จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 23.8 ได้งานทำในช่วง 3 เดือน จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 23.8 ได้งานทำในช่วง 6 เดือน จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 19 และได้งานทำในช่วง 1 ปี จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 21.4 ไม่มีงานทำ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 11.5 คิดเป็นเวลาเฉลี่ย 3.14 เดือน มีประสิทธิภาพอยู่ในระดับปานกลาง (C)

4.1.2.2 การได้ทำงานตรงสาขา (งานปัจจุบัน) อยู่ในระดับน้อยที่สุด (E)

จากการสอบถามผู้สำเร็จการศึกษาจำนวน 42 คน พบว่ามีผู้สำเร็จการศึกษาได้ทำงานตรงสายจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 9.7 มีประสิทธิภาพอยู่ในระดับน้อยที่สุด (E)

4.1.2.3 ความพึงพอใจของผู้บังคับบัญชาของผู้สำเร็จการศึกษาหรือผลการปฏิบัติงาน ประเมินระดับดีขึ้นไปโดยผู้บังคับบัญชาของผู้สำเร็จการศึกษา อยู่ในระดับมาก (B)

ความพึงพอใจต่อผลการปฏิบัติงานของผู้สำเร็จการศึกษา พิจารณาจากความเห็นของผู้บังคับบัญชาของผู้สำเร็จการศึกษา ดังตารางที่ 4.8

ตารางที่ 4.8 ความพึงพอใจต่อผลการปฏิบัติงานของผู้สำเร็จการศึกษา พิจารณาจากความเห็นของผู้บังคับบัญชาของผู้สำเร็จการศึกษา

รายละเอียด	ผู้บังคับบัญชา ของผู้สำเร็จการศึกษา		
	n	\bar{X}	SD
1. ความพึงพอใจด้านความรู้เชิงวิชาการในการปฏิบัติงาน	22	3.68	1.39
2. ความพึงพอใจด้านความสามารถในการปฏิบัติงาน	22	3.81	1.46
3. ความพึงพอใจด้านเจตคติ/จรรยาบรรณในการปฏิบัติงาน	22	4.00	1.44
ค่าเฉลี่ยรวมความพึงพอใจของผู้บังคับบัญชาของผู้สำเร็จการศึกษา เกี่ยวกับผลการปฏิบัติงาน (\bar{X} , SD)		(3.83, 1.40)	

จากตารางที่ 4.8 ผู้บังคับบัญชาของผู้สำเร็จการศึกษา มีความพึงพอใจในงานของผู้สำเร็จการศึกษา อยู่ในระดับมาก จึงมีประสิทธิผลอยู่ในระดับมาก (B)

4.1.2.4 ความพึงพอใจในงานของผู้สำเร็จการศึกษา อยู่ในระดับปานกลาง (C)

ความพึงพอใจในงานของผู้สำเร็จการศึกษา พิจารณาจากความเห็นของผู้สำเร็จการศึกษา ดังตารางที่ 4.9

ตารางที่ 4.9 ความพึงพอใจในงานของผู้สำเร็จการศึกษา พิจารณาจากความเห็นของผู้สำเร็จการศึกษา

รายละเอียด	ผู้สำเร็จการศึกษา		
	n	\bar{X}	SD
1. การพัฒนาบุคลากรเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพการทำงาน	42	3.21	1.57
2. ค่าตอบแทน	42	3.05	1.49
3. หัวหน้างาน/ผู้บังคับบัญชา และการปกครองบังคับบัญชา	42	3.40	1.56
4. ความก้าวหน้าในงาน	42	3.24	1.52
5. นโยบายและการบริหารงานขององค์กร	42	3.24	1.54
6. ระบบและโครงสร้างขององค์กร	42	3.19	1.58
7. สวัสดิการ	42	3.12	1.64
8. สภาพแวดล้อมในการทำงาน	42	3.33	1.63
9. สิ่งอำนวยความสะดวกและเทคโนโลยีในการปฏิบัติงาน	42	3.40	1.63

รายละเอียด	ผู้สำเร็จการศึกษา		
	n	\bar{X}	SD
10. ความสัมพันธ์อันดีและความสามัคคีกลมเกลียวในองค์กร	42	3.45	1.62
11. คุณค่าและความสำคัญของงานที่ปฏิบัติ	42	3.50	1.67
ค่าเฉลี่ยรวมความพึงพอใจของผู้บังคับบัญชาของผู้สำเร็จการศึกษา เกี่ยวกับผลการปฏิบัติงาน (\bar{X} , SD)	(3.28, 1.48)		

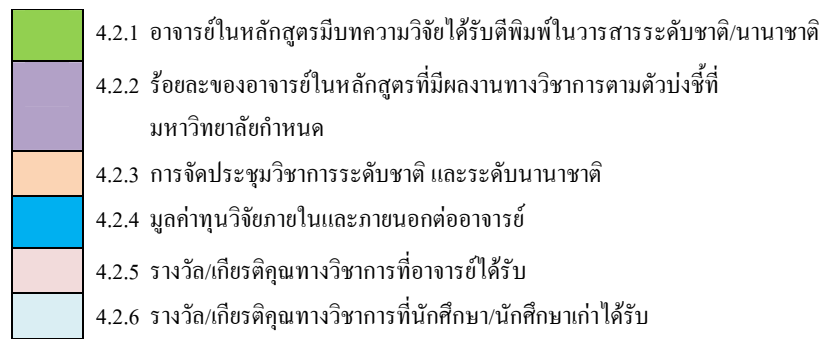
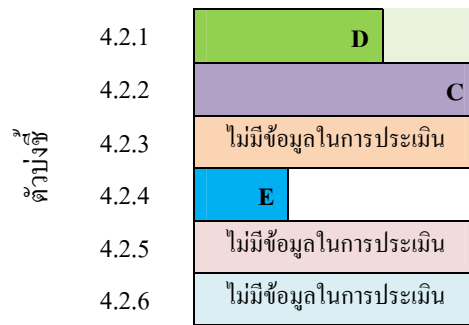
จากตารางที่ 4.9 ผู้สำเร็จการศึกษามีความพึงพอใจในงาน ทั้งโดยภาพรวมและในทุก ๆ รายละเอียด อยู่ในระดับปานกลาง (C)

**สิ่งที่มุ่งประเมิน 4.2 การสร้างสรรค์องค์ความรู้และความเป็นเลิศทางวิชาการ :
ผลการประเมินอยู่ในระดับน้อย (D)**

พิจารณาจากตัวบ่งชี้ 6 ตัว ประกอบด้วย 4.2.1 อาจารย์ในหลักสูตรมีบทความวิจัยได้รับตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติ/นานาชาติโดยเฉลี่ย 1 ปี 4.2.2 ร้อยละของอาจารย์ในหลักสูตรที่มีผลงานวิชาการตามมีลักษณะดังนี้ เสนอความคิด/การปฏิบัติใหม่ / มีความคล่องตัวทางวิชาการและหรือได้รับการอ้างอิงอยู่เสมอ / นำไปสู่การปฏิบัติ/พัฒนาการทำงานของหน่วยงาน องค์กร ชุมชน / นำไปสู่การพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน / นำไปสู่การวิจัย/งานวิจัยสร้างสรรค์ใหม่ๆ และเป็นที่ยอมรับ ได้รับรางวัล สร้างชื่อเสียงให้สถาบัน 4.2.3 การจัดประชุมวิชาการระดับชาติและระดับนานาชาติ 4.2.4 มูลค่าทุนวิจัยภายในและภายนอกต่ออาจารย์ 4.2.5 รางวัล/เกียรติคุณทางวิชาการที่อาจารย์ได้รับ 4.2.6 รางวัล/เกียรติคุณทางวิชาการที่นักศึกษา/นักศึกษาเก่าได้รับ

ผลการประเมินผลด้านการสร้างองค์ความรู้และความเป็นเลิศทางวิชาการ ได้นำเสนอในแผนภาพที่ 13 ดังนี้

แผนภาพที่ 13 การสร้างสรรค์องค์ประกอบความรู้และความเป็นเลิศทางวิชาการ พิจารณาจากตัวบ่งชี้ 6 ตัว

4.2.1 อาจารย์ในหลักสูตรมีบทความวิจัยได้รับตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติ/นานาชาติ อยู่ในระดับน้อย (D)

จากเอกสารพบว่า ในปี 2545-2547 อาจารย์ในหลักสูตรจำนวนทั้งหมด 7 คน มีบทความวิจัยได้รับตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติ/นานาชาติ 1 คน คิดเป็น 0.14 ชิ้น จึงมีประสิทธิผลอยู่ในระดับน้อย (D)

4.2.2 ร้อยละของอาจารย์ในหลักสูตรที่มีผลงานทางวิชาการตามลักษณะที่มหาวิทยาลัยกำหนด จึงมีประสิทธิผลอยู่ในระดับปานกลาง (C)

จากเอกสารพบว่า ในปี 2545-2547 อาจารย์ในหลักสูตรจำนวนทั้งหมด 7 คน มีผลงานทางวิชาการฯ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 42.85 จึงมีประสิทธิผลอยู่ในระดับปานกลาง (C)

4.2.3 การจัดประชุมวิชาการระดับชาติ และระดับนานาชาติ ไม่มีข้อมูลในการประเมิน

4.2.4 มูลค่าทุนวิจัยภายในและภายนอกต่ออาจารย์ มีประสิทธิผลอยู่ในระดับต้องปรับปรุง (E)

ในปี 2545-2547 อาจารย์ในหลักสูตรที่ได้รับทุนวิจัยในสถาบันมีจำนวน 1 คน คิดเป็นมูลค่าโดยเฉลี่ย 80,600 บาท และมีอาจารย์ในหลักสูตรที่ได้รับทุนวิจัยนอกสถาบันจำนวน 4 คน มูลค่าโดยเฉลี่ย 150,000 บาท รวมทั้ง 2 ส่วน มีมูลค่า 230,600 บาท จึงมีประสิทธิผลอยู่ในระดับต้องปรับปรุง (E)

4.2.5 รางวัล/เกียรติคุณทางวิชาการที่อาจารย์ได้รับ ไม่มีข้อมูลในการประเมิน

4.2.6 รางวัล/เกียรติคุณทางวิชาการที่นักศึกษา/นักศึกษาก่อได้รับ ไม่มีข้อมูลในการประเมิน

สิ่งที่มุ่งประเมิน 4.3 การบริการวิชาการเพื่อการพัฒนา : ผลการประเมินอยู่ในระดับมาก (B)

พิจารณาจากตัวบ่งชี้ 1 ตัว ประกอบด้วย 4.3.1 ร้อยละของอาจารย์ในหลักสูตรที่ให้การฝึกอบรมและบริการวิชาการแก่หน่วยงานภายนอก (1 ปี) ผลการประเมินประสิทธิผลด้านการบริการวิชาการเพื่อการพัฒนา ได้นำเสนอในแผนภาพที่ 14 ดังนี้

แผนภาพที่ 14 การบริการวิชาการเพื่อการพัฒนา พิจารณาจากตัวบ่งชี้ 1 ตัว

ตัวบ่งชี้ 4.3.1 B

 4.3.1 ร้อยละของอาจารย์ในหลักสูตรที่ให้การฝึกอบรมและบริการวิชาการแก่หน่วยงาน ภายนอก (1 ปี)

4.3.1 ร้อยละของอาจารย์ในหลักสูตรที่ให้การฝึกอบรมและบริการวิชาการแก่หน่วยงานภายนอก (1ปี) มีประสิทธิผลอยู่ในระดับดี (B)

อาจารย์ในหลักสูตรจำนวน 5 คน จากทั้งหมด 7 คน ได้ให้การฝึกอบรมและบริการวิชาการแก่หน่วยงานภายนอก ในช่วงปีการศึกษา 2547 คิดเป็นร้อยละ 71.42 จึงมีประสิทธิผลอยู่ในระดับดี (B)

สรุปผลการประเมินประสิทธิผลของหลักสูตร

การประเมินประสิทธิผลของหลักสูตรพิจารณาตัวบ่งชี้ 3 ด้าน คือ ด้านผู้สำเร็จการศึกษา ซึ่งแบ่งเป็นประสิทธิภาพการผลิตบัณฑิตในแง่ประสิทธิภาพภายในและประสิทธิภาพภายนอก ด้านการสร้างสรรค์องค์ความรู้และความเป็นเลิศทางวิชาการ และด้านการบริการวิชาการเพื่อการพัฒนา ได้ผลการประเมินดังนี้

โดยภาพรวม ประสิทธิผลของหลักสูตรมีคุณภาพในระดับปานกลาง (C) และเมื่อพิจารณาแยกตามตัวบ่งชี้แต่ละด้าน พบว่า ในด้านผู้สำเร็จการศึกษามีคุณภาพในระดับมาก (B) โดยประสิทธิภาพการผลิตบัณฑิต : ประสิทธิภาพภายใน มีคุณภาพในระดับมาก (B) ประสิทธิภาพการผลิตบัณฑิต : ประสิทธิภาพภายนอก มีคุณภาพในระดับปานกลาง (C) ในด้านการสร้างสรรค์องค์ความรู้และความเป็นเลิศทางวิชาการ มีคุณภาพในระดับน้อย (D) และในด้านการบริการวิชาการเพื่อการพัฒนา มีคุณภาพในระดับมาก (B)